

እነአምሰቱ - 'መከረኞች' !

(የገደላቸው ድርሳናዊ ሐተታ፣ በአጭሩ እንደቀረበ)

(ኃይሉ - ገሞራው)

ዶክተር አገሰ ገብረ ዮንስ

1924 - 1983

(መምህረ ፊልሰፊና)

አቤ ጉበኛ

1925 - 1972

(መምህረ ድረሰት)

አሸቱ በቀለ (ሻምበል)

1960 - 1991

(የዓየር በራሪ አርበኛ)

ጸጋዬ ገብረ መድኅን

1929 - 19 ?

(መምህረ ትግል)

የሙታኑ - ሕያዋን

ጠማራት !

(ደብዳቤዎች)

አባሩ ማሩ

1930 - 1989

(መመህረ ትግል)

መታሰቢያቸው ትሁንልኝ !

የዚች ትንሽ አትም፣ መጽሐፋዊ መታሰቢያነታ፣ በይዘቷ ውስጥ፣
ገድላቸው ለተተረከውና ክቡር ሰማቸውም ለተጠቀሱት፣ አምስት
ወንድሞቼ ነው። ለአናት ሀገራችንና ለሕዝባዊ ወገኖችን፣ በጥብቅና
ቆመው፣ በአደባባይ የተከራከሩና በዚያም ሰቢያ፣ ክቡር ሕይወታውን
በመሥዋዕትነት አቅርበው፣ አለዕድሜያቸው ያለፉ በመሆናቸው፣ እን
ዲህ አይነቱ አምሃዊ ገፀ በረከት የሚያንሳቸው እንጅ፣ የሚበዛባቸው
አይሆንም። ወደፊት ብርሀት የሆነች ኢትዮጵያ በምትከሰትበት ጊዜ
ለክብራቸው ተገቢ የሆነና ተጋድሎአዊ ምግባራቸውንም በሃቅ የሚያ
ንፀባርቅ ታሪካዊ ሐውልታቸው አሰኪ ታነፅላቸው ድረስ፣ ይህች አት
ም በማስታወሻነት ልታገለግል እንደምትችል፣ ተሰፋይም አምነቴም
መሆኑን በመግለፅ፣ በትሕትና አቀርባለሁ።.....

***** (ገ ሞ ራ ው) *****

እነአምሰቱ - 'መከረኞች' !

(የገድላቸው ድርሳናዊ ሐተታ፣ በአጭሩ እንደቀረበ)

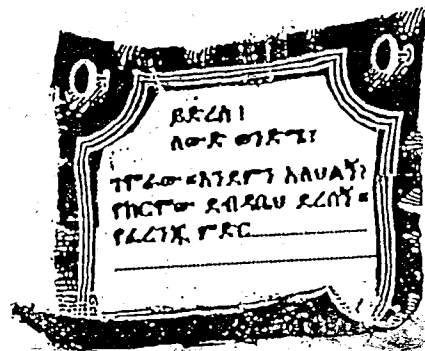
(ኃይሉ - ገሞራው)

ዶክተር አገሰ ገብረ ዮንስ
1924 - 1983
(መምህረ ፈልሰፍና)

አቤ ጉበኛ
1925 - 1972
(መምህረ ድረሰት)

አሸቱ በቀለ (ሻምበል)
1960 - 1991
(የዓየር በራሪ አርበኛ)

ጸጋዬ ገብረ መድኅን
1929 - 19 ?
(መምህረ ትግል)

የሙታኑ - ሕያዋን

ጠማራት !

(ደብዳቤዎች)

አሰፋ ማሩ
1930 - 1989
(መምህረ ትግል)

ሥርወ መሠረት !

(እንደ መቅደም)

በዓለማችን ላይ የሚከወን ማንኛውም ኩነት ሁሉ፣ እንደአፈጣጠር ባሕርይና እንደአመጣጥ ጠባይ፣ እንበለ ተልእኮ እንደማይከወን፣ በፍፁም አተንክሮ መናገር ይቻላል! በዚህም ተፈጥሮአዊ ሥርዓታዊ ድርጊት፣ ከራሱ ከተፈጥሮ የበለጠና የተሻለ ሌላ ማሰረጃ አናገኝም። የዑደተ ደመናት ክሥተትና በሰማያት ማንኛውንም ክጠቃላይ ኪደቱ፣ ጠለ ዝና ማትን ለማውረድ ነው። ዝናብ መዝነቡ ደግሞ፣ በተራው የብስ ምድርን ለማርጠብና በውጤቱም ለአዝርእትና ለእፀዋት ልምላሜን በመስጠት መክርንና ፍሬያትን በማፍራት፣ ለአን ሰባትና ለአራዊት፣ በጠቅላላውም በደመ ነፍስ ለሚንቀሳቀሱ ፍጡራን "ተመግቦ ሕይወት" ለማበርከት ነው።

በሰማያት ላይ ተሠትራ፣ እንደ እንቁና እንደ ልዩ ፈርጥ አያብረቀረቀች ምግብናዋን ባለማቃረጥ፣ ዋዕዩዋንና ፀዳሰ ብርሃንን በየቀኑ በመርጨት የምትኖረው ፀሐይ ችንም ብትሆን፣ መላው የዓለሙ ፍጡራን፣ ያለእርሳ ሕልውና በዚህ ምድር ላይ መኖር እንደማይሆንላቸውና እንደማይችሉም ጠንቅቃ ስለአምታውቅ ነው። ከየአራቱ መከሃኛት ዓየራት ቢነፍሱ፣ አፍላጋት ማያታቸውን አዝለው፣ በየክፍራቸው ቢንሻሹ..... ሁሉም በየተግባራቸው ተሠማርተው፣ የየበኩላቸውን ተግባራዊ ግዳጅ ቢያከናውኑ፣ የተፈጥሮ ተልእኮ አቸው አስገድዶአቸው አንጅ፣ ወደው የሚያደርጉት እንዳያደለ ይታወቃል። ነገረ ምክን ያተ ተልእኮ፣ በዚህ አይነቱ መግለጫ ይከተታል። እያንዳንዱን ምድራዊ ኩነት፣ በየዘርፉ ጠልቀንና መጥቀን ብንመረምር፣ የየግሉና የየራሱ የሆነ፣ ምክንያታዊ የሕልውና ተልእኮ እንዳለው መረዳት እንችላለን።..... እንዲህ እንዲያ አያልኩ በማለት የምደረድራቸው ሐሳቦች፣ ሥነ ጽሑፍም፣ የበኩሉ የሆነ መነሻና መድረሻ ተልእኮ ያለው መሆኑን ለማመዛከር በማሰብ ነው። ዋንታውያን የሙያው አባቶችም፣ የደራሲያንና የድርሰትን ተልእኮ በማሰብ

መልክት - "ኩሉ ዘተጽሕፈ - ለተግሣፀ ዚኣነ ተጽሕፈ!" በሚለው አጠቃላይ መርሕ አካ-
ትተው መዝግበውታል።.....

አያንዳንዱ ግዙፍ አካልና ረቂቅ መንፈስ(ነገር)በዚህ ዓለም ገዢ
ሲገኝ፤ ያለአንዳች ምክንያተ መንሥቁና ተልእኮ አንዳይደለ ከተረዳን፤ የሁለንተናን ኩነት
አንደጠባዩና አንደባሕርዩ ለማስተናገድ፤ ሰዎችን ሊረዳ አንደሚችል መታወቅ አለበት ።

ማንኛውም ሥነ ጽሑፋዊ መድበል ሁሉ፤ የየራሱ የሆነ መነሻ ዓላማና መደረሻ ግብ
አለው። አንደጋማ ከበት ተምሳሌትነት ያለው ይመስላል። "ጉዳ" (ቀንድ የለሾች) ከሆኑቱ
በስተቀር፤ የጋማ ከብቶች ሁሉ በስተፊታቸው ቀንድ፤ በስተሃላቸው ደግሞ ጭራ(ጅራት)
አንዳላቸው ይታወቃል። አንዴው ሙያዬ ብሎ ያጠናለን ባይኖርም፤ የበስተፊቱም ሆነ የበ-
ስተሃላው ተቀፅላ አካል (አላል)፤ በመከላከያነት የሚያገለግሉ ደጃኖች አንደሆኑ መገመት
የሚያስቸግር አይመስለኝም። ያ አይነቱ የአንሰሳቱ ፍጥርጥራቸው፤ ያለ "ተልእኮአዊ ግብ"
አንዳይደለ መገመት አያቅትም። የሚፈሩት ነገር ከበስተፊታቸው ይኖቸው አፍጦ በቀረባ-
ቸው ቁጥር፤ ወዲያው ቀንዳቸውን አስተካክለው ለመተምተም ሲሞክሩ፤ ያ ሹል ቀንዳ-
ቸው የተፈጥሮ ሥራውን መወጣቱ አንደሆነ ስናገናዝብ ፤ ቀንድ ሁሉ መቅድማዊ የተፈ-
ጥሮ ተልእኮ አንዳለው ይታወቀናል።

የትኛውም ብዕር ዘመት ደራሲ፤ ለሚያቀርበው ጽሑፋዊ የድ-
ርሰት ሥራውና ለሚጠምቀው የወይን ጠጅ ጠበሉ ሁሉ፤ ይቅጠንም ይወፍር፤ ይጣፍጥ ይገ-
ምዝዝ አንጅ፤ ሥነ ጽሑፋዊ "ተልእኮ" እና ልዩም የሆነ "አስተምህሮ" አለው። የተፃፈና
የተመዘገበ ሁሉ፤ አንዲሁ በከንቱ አልተጻፈም፤ አልተመዘገበም።.....

በዚህ አትም ውስጥ ሠፍረው የሚገኙ፤ "ገድላውያን ታሪኮች" ሁሉ አንደ-
አይነታቸው መለያየት ሁሉ፤ የአገኛኝታቸው መሠረትና ምንጭ ለየቅል ቢሆንም፤ በአንድ
ባሕርያቸው ግን ፍፁም የሆነ መሰልነት አላቸው። ያም አንድ ወጥ የሆነው አስተባባሪ ባሕ-
ርያቸው "ሁሉም ግለሰቦች ሰው ሠራሽ (Unnatural) በሆነ አማማት፤ ከዚህ ዓለም ፤ ገና
የመጡበትን ምድራዊ ሕይወት ሳይጠግቡ፤ በመካከለኛው የለጋ ለምለም ዕድሜያቸው ላይ

ተቀጭተው ያሰሩ መሆናቸው ነው። ግድ ሆኖባቸው እንጅ፣ በዚያ የምቦቃቅላ ድሜያቸው ላይ ማለፍ፣ ፍላጎት ያላቸው እንዳልነበሩ፣ ለማንም ግልፅ ይመስለኛል።

እነዚህ የቅርብ ወንድሞቼ የነበሩት ወገኖቼ፣ ተመሳሳይ በሆነ "ኢተፈጥሮ አዊ ሞት" (Unnatural Death) በግዳጅ ያለፉ በመሆናቸው፣ እነሱ በሞት በማለፋቸው የተጎዱ መሆናቸው አየታወቀ፣ እኔ በሕይወት ያለሁቴን ሕያው ሰው፣ አለአግባብ የመሞታቸው ፀፀት፣ እጅግ እያንገበገበ አቃጥሎ ይጠብብኛል። አምስቱም "ሰማዕታት" አለድሜያቸው በመራራ ሞት ተቀጭተው ለማለፍ የበቁት፣ ለገለ ራሳቸው ጥቅማዊ ግብ ሲካገኙና ሲገቡ ፈሰፉ ሳይሆን፣ ተጀምሮ አስኪጨረሰ ይጥሩ የነበረው፣ "ዕቡያንና ዕኩያንን ሠንገው በመቃወም"፣ ለሕዝባው ወገናቸውና ለቅድስት ታሪካዊት እናት ሀገራቸው "አማኖና አዎን ታዊ ደኅንነት" በማሰገኘት ጉዳይ ላይ፣ ጠዋት ማታ ተጋፍጠው፣ ያላዋዛ ተጋድሎ ያደርጉ ስለነበር ብቻ ነው።

".....ኢትዮጵያን ያለ ወዮለት !!!" ብለው ያሰጠነቀቁ የነበሩት፣ የአንጋፋው ትውልድ ዕውቅ ደራሲ "አሸብር ገብረ ሕይወት"፣ ምክራዊ አባባላቸው ትክክል እንደነበረ የሚመሠክረው፣ የእነዚህ አንደወለላ ማር ዕውቀታዊ ጣዕም የነበራቸው "አንበላ ኢትዮጵያ" ሲሉ፣ በዕቡያን አረማውያን ተንባላት ፋሽስቶች ተቀጥቅጠው ማለፋቸው ነው። ለአያሌ ዘመናት ሰትወድቅ ሰትነሳ ፣ ካለንበት የጊዜ ዕርከን ላይ መድረስ የቻለች እናት ሀገራችን ኢትዮጵያ፣ ራሳቸውን እንደ ሻማ አያቃጠሉ የንግነት ብርሃን ሊሰጡ በቻሉ ቆራጥ ልጆቻ ተጋድሎ እንደሆነ፣ ከየታሪኩ መዛግብት ውስጥ፣ ዱባ ዱባ የሆኑ ሐረጎች አንቀጸችን እየ መዘዙ ማሰረዳት ይቻላል። እልህኞች የሆኑ ጠላቶቻቸው ቢሆኑ፣ "ካልገዛናት ያም ካልተሣ ካልን ካላጠፋናት !" በሚል የገረረ ድረቀት፣ ሲያተራምሳትና ሲያንገላታት ኖረዋል። የማይገባቸው "ደነዝ ደናቁርት" ሆነው እንጅ፣ ኢትዮጵያ "መጥፋት የማትችል ሕያዊትና ዘለዓለማዊት ሀገር" እንደሆነች፣ ትንቢት የተነገረላት፣ ሱባዔ የተቆጠረላት "ፍፅምት" ሀገር እንደሆነች ማወቅ በቻሉ ነበር። "አማን አብለክሙ፣ አስከየኃልፍ ሰማይ ወምድር፣ የውጣ እንተ አሐቲ ሳርመታ ፣ ወአሐቲ ቅርፀታ፣ ኢትሐልፍ አምኦሪት ወአምነቢያት አስከ ሶበኩሉ የትገበር ወይከውን....."። "ኢትዮጵ" በሚለው መቅደማዊ ስማ ላይ "ያ" የምትለዋን

መድረሻ ሆኖ በመጨመር "የየውጣን" ስሙ-ሕግ ማቀናጀቱ፣ የኢትዮጵያን ዘለዓለማዊ ሕያውነት ለማመዛከር የቀረበ ጉልህ ማሰረጃ ነው። (የፈደሎችን አሐዛዊ ስሌት፣ መቀመር የሚችል ሁሉ፣ ምንነቱን ፈልፍሎ መረዳት ይችላል!!)። የቅድመ ታሪክ መገኛና፣ ለሰው ልጅም ምድራዊ ሕይወት ቅድምና ያላት ጥንታዊትና ታሪካዊት ሀገር መሆንን፣ ነጭሌው ሳይቀር ለማስተባበል ሞክሮ ሳይሆንለት ቀርታል። ስለዚህም ነው፣ ይህን ሀገራዊና ሕዝባዊ ሃቅ ለማስተማርና፣ ተቃዋሚዎንም ለማሳመን ሲሉ፣ ምሁራኑ ልጆቻቸው ሁሉ - "ኢትዮጵያ ያሉ ሁሉ ወዮላቸው!" የሚል ከባድ ንግርት መኖሩን ቢያውቁም፣ ፈራ ተባ ሳይሉ፣ ሠቃዊ ትጥቃቸውን ጠበቅ አድርገው፣ ከገጠማቸው መርግ ጋር ፊት ሊት ሲጋፈጡና ሲጋተሩ ኖረዋል። በዚህም መራራ ትግላቸው አንፃር፣ የከፈሉት ውድና ክቡር መሥዋዕትነት፣ በቀላሉ የሚታይ አይደለም።

በዚህ እትም ውስጥ፣ ከበዙው ባጭሩ ተወጣጥቶ፣ መለስተኛ ገድላዊ ታሪካቸው የሠፈረላቸው ወገኖቻችን፣ ስለእናት ሀገራቸው "ሃቃዊ ምንነት" ሲያስተምሩና ያለማወላወልም በአደባባይ ወጥተው ይፋ ሲመሠክሩ፣ በዕቡያንና በእኩያን ፋሽስታዊ ግፍ ተፈፅሞባቸው፣ መሥዋዕትነት ከፍለው ያለፉ ቆራጥ ወገኖች ናቸው። ለዚህ ገድላዊ ታሪካቸው መሠረታዊ መነሻ ያደረግሁት፣ ቀደም ሲል እንደጠቀስኩት፣ እነሱ ሕያው በነበሩበት ዘመናት፣ ይጽፋልኝ የነበሩትን ደብዳቤዎቻቸውን ነው።

ጨካኝ ሞት፣ የሰው ልጆች ወይም ፍጡራን ሁሉ፣ የማያልፉት ዕዳ በመሆኑ፣ የሚፈሩት አይደለም። ምናልባት፣ የአስፈሪነት መልክ የሚታይበት ሁኔታ ቢኖር፣ በራሱ ሕጋዊ አመጣጥ ሳይሆን፣ "ሰው ራሽ" ሆኖ ሲገኝ ብቻ ነው። በተለይም፣ የሰውን ልጅ ክቡርነትና የሕይወትንም ትርጉማዊ ምንነት በማያውቁና ድንቁርና በሚነዳቸው መኃይም ናን ባለጌዎች፣ የነፍስ ማጥፋት አረጋገጫዊ ድርጊት ሲፈፀም፣ የሞት ምንነት ይበልጥ አስቀያሚና አፀያፊ ትርጉም ይሰጠዋል። ከሁሉም ከሁሉም ደግሞ፣ የነገራችን ሰው ኅሊና አጅግ የሚያበግነው፣ እነዚህ ንፁሐንን ያጠፉ ነፍስ ገዳዮች፣ ዛሬም እየተዘናኑ በሕይወት ለመኖር መቻላቸው ነው። ሌላው መሰል ፍጡር በሕይወት እንዳይኖር በነፈጉት ዓለም ውስጥ፣ እነሱ፣ ያለአንዳች ሥጋት ለመኖር መቻላቸው፣ የማችን ወገኖች ቆሽት ያደርቃል። ከዚያም

ጥቃት ሁሉ ይለቅ ይበልጥ የሚቆጠቁጠው፤ ለተተኪው ትወልድ መቀጣጨ ይሆኑ ዘንድ፤ ከፍትህ መድረክ ላይ ቀርበው፤ ለረጅም ወንጀል ተገቢ ዋጋቸውን አለማግኘታቸው ነው ተገቢ ፍርዳቸውን ሳያገኙ ቢኖሩ፤ ሕይወት ራሱ ትርጉም ቢስ ይሆናል። ሕልውናም መቅና ያጣል። "....ምሕረት አለያም ይቅርታ ወይም እርቀ ሰላም" የሚባሉ ፅንሰ ሐሳቦች፤ በሃይማኖት ቶች አድባራትና በሞራሊስቶች ቤተ ምርምር ውስጥ፤ ያራሳቸው የሆነ ልዩ ቦታ ያላቸው መሆኑ ቢታወቅም፤ በበኩሌ "....ሆነ ተብለው በማወቅ ለተደረጉ ወንጀሎች፤ ተመጣጣኝ ቅጣቶችን በአፀፋው ሊፈፀምባቸው እንደሚገባ የማምን ሲሆን፤ እንደኦሪቱ "ለተመጣጣኝ አካላዊ ጥፋት፤ መሰል አካላዊ ቅጣት መደረግ አለበት!" የሚለው ሕጋዊ ውሳኔ የፀና ነው

ይህን ግላዊ ውሳኔዬን በሚመለከት፤ ቀደም ሲል ከአሥር ዓመታት በፊት ታትሞ በተሠራጨው - "ቆርጠሃት ጣልልኝ?" - በሚለው ማኅደረ ግጥሜ ውስጥ "መርሳትን ነው መርሳት" በሚል ረዕስ፤ በሚያመረቃ ይዘት አብራርቶአለሁና ይመልከቱልኝ። ያ አዳፋኝ ግጥሜ፤ በሕምረትና በይቅርታ ፅንሰ ሐሳቦች ላይ፤ በማያዳግም አንድምታ የቀረበ ቀጥተኛ ምግታር ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ፤ በዚችው መከረኛይት ሀገራችን ውስጥ፤ አስፈላጊ ባልሆኑ ጥቅንጥቆች ተወጥረን፤ እንደ ሀገርና እንደ ሕዝብ ለንሠራቸው የሚገቡንን አያሌ ተግባሮች፤ ለማከናወን ሳንችል ኖረናል። ከነዚህም አንዱ "ነሪዎች ሕያዋን - በሞት ለተጠናቀቁ መታን ወገኖች" (ከተዘካርና ከቁርባን ባሻገር) ምድራዊ ሥጋቸው ውዳቂ መሆኑ ቢታወቅም ቅሉ፤ ሕያው ለሆነው መንፈሳቸው (ነፍሳቸው)፤ ቃሚ የሆነ የዝክረ ሕይወት ማስታወሻ በተገቢው መልክ ማዘጋጀት አለመቻላችን ነው። በሌላው ዓለም እንዲህ ያለው ሥነ ጽሑፋዊ የመታን ማስታወሻ ቅርስ ፤ "ገድል" በመባል የታወቀ ነው። አይብዛም አይደግም እንጂ፤ በሀገራችንም ጅምሩ ነበር። "ዘወጠኑ ኢይፌጽም!" የሚባለው ወጣሪ ማገቻ ሠንገ አስቀርቶት እንጂ! በማስረጃነት፤ እንደ ገድለ ተክለ ሃይማኖት (አቡነ)፤ ገድለ ዜና ማርቆስ (አቡነ)፤ ገድለ ገብረ መንፈስ ቅዱስ (አቡነ)..... ወዘተ. እነዚህም እንካ ተጽፈው የሚገኙት በክላሲካሉ የግዕዝ ቃንቃችን እንጅ፤ በዘመናዊ አማርኛ አይኙም። አብዛኛዎቹ "ገድለ ሰማዕታት" ግን፤ ከሌሎች ሀገሮችና ባሕሎች በትርጉም የተመለሱ ናቸው። ከነዚህም ውስጥ

አንደ ገደስ አስጢፋኖስ፣ ገደስ መርቆሬዎስ፣ ገደስ ቀውስጦስ፣ ገደስ ፊቅጦር... የመሳሰሉት ይገኙበታል። ከውጭ የመጡና ከባዕዳንም ባሕል የሠረጹ ቢሆኑም፣ የሰውን መንፈስ ለማጠንከርና ለማፅናት፣ ከፍተኛ የአስተምህሮ ተመክሮ ሰላላቸው፣ ጠቃሚነታቸው አሉ የሚባል አይደለም። አንደዚያ ያለውን የሰው ልጆች ቅርፊ፣ ለመከባከብና ለማዳበር የሚያስችል ተቃማት (Institution) በሌሊበት ገዋ ከፍተኛ ውስጥ፣ በግለ ሰብ ደረጃም ቢሆን፣ መንፈሱ አንዲኖር መታገል፣ ከፍተኛ ቁም ነገር ነው። የዚህም አትም አይነተኛ ተልእኮ፣ በተቀዳሚ ደረጃ ይኸው ይመስለኛል። አንዲህ ያለው ልዩ አስተዋፅኦም፣ ከገደልነቱ ባሻገር፣ አጅግ ለተጠማው የዘመናችን መዝገበ ታሪክ፣ ከፍተኛ አለኝታነት ይኖረዋል። አንድ ሀገርና ሕዝብ፣ ለራሱ ሕይወትና ህልውና መከበር ሲሉ፣ በተጋደሉ የወደቁለቱን ልጆቹን ከማስታወስ የበለጠ፣ አንደ ሀገርና አንደ ሕዝብ ሊከውነው የሚገባው ቁም ነገር አይኖርም። አንዲህ ያሉት የቅን ታጋዮች ገደል ተመዝግቦ ቢቀመጥ፣ መጭው ታዳጊ ትውልድ የሀገርና የሕዝብ መውደድን ሊማርበት ይችላል። አርአያነቱ ከፍተኛ በመሆኑም፣ አዳዲስ አርበኞችን፣ ሀገር ወዳደችን፣ ጀግኖችን፣ አፍቃርያን ሕዝብን፣ ለባንዲራቸው ታጋዮችን..... ወዘተ. በየዘመኑ ዕርከኖች ላይ፣ ለማምረትም ያስችላል።

“ዝኒ ከማሁ” አንዳይሆንበኝ አንጅ፣ ከላይ ቀደም ብዬ አንደገለፅኩት፣ ለነዚህ ገደላውያን ድርሳናት፣ መሠረት አንዲሆኑኝ ያደረግሁት፣ ነዚሁ መዋትያን ወገኖቼ ሲፀፍሉኝ የኖሩትን የየግላቸውን ደብዳቤዎች ነው። “አንዴው የቃንቃ ነገር” ሆኑበኝ አንጅ ደብዳቤዎች (ማራት) ያልካቸው፣ በያዛቸው ትምህርት፣ ፍልስፍና፣ የተለያዩ የዕውቀት ዘርፎች..... አንገር፣ ከታላላቅ አስተምህሮአዊ መድበላት የሚመጣጡ፣ ማኅደረ ጥበባት ናቸው። በተለያዩ አግጣቻዎች የሚያተኩሩና በተለያዩ የዓመታት ወቅቶችም በየጊዜው ይፅፋልኝ የነበሩ ደብዳቤዎቻቸው፣ በሚያሠፍሩአቸው አንደወለላ ማር የሚጥሙ ትምህርታውያን ሐሳቦቻቸው ከፍተኛ ዕቤት ያላቸው ነበሩ። አብዛኛው ሰው አንደሚያደርገው፣ የደረሰውን ደብዳቤ ካነበበ በሃላ፣ ወይ ቀዶ ይጥለዋል፣ አለያም በነድ ያቃጥለዋል። አኔ ዘንድ አንዲያ ያለ ድርጊት አይሞከረም። አንዲትም ደብዳቤ፣ አልጥልም ወይም አላነድም። ዛሬ በሰደቱ ዘመን፣ አነዚያ ያስቀመጥካቸው የወዳጆቹ ደብዳቤዎች ባይኖሩኝ ኖሮ፣

ለመሆኑ መን ገዋና ዶሎሎ ይውጠኝ ነበር ? የብቸኝነትና የትዝታ አንዳጅ ሰሜት በተነሳ ብኝ ቁጥር፣ እነሱው ላይ ነው፣ ወርጄ የምንጠፍባቸው። በርግጥ ሲያፀናኑኝና ሲያበረታቱኝ የኖሩት እነዚሁ፣ መጠን የለሽ፣ የዘመድና የወዳጅ ደብዳቤዎች ናቸው። ከብዛታቸው የተነሳ፣ ሲራራ ነጋዴ ጌኛና አጋሰሰ ጭኖ፣ ጎረዳማኑ የሚነዳው ልፍ አዕላፋት ኮተት ይመስላሉ - የጦማርቹ መጠን ብዛት።

ለደብዳቤዎቹ በገፍ መጉረፍ፣ አንዱና ዋናው ምክንያት፣ እኔው ራሴ ሳልሆን የምቀር አይመስለኝም። ምክንያቱም፣ ለሚደርሰኝ ደብዳቤ ሁሉ፣ የያዘው መልእክት ትንሽ ሽም ትልቅም ይሁን፣ በአፋጣኝ መልስ የመስጠት ከፍተኛ ልምድና ዲስፕሊን አለኝ። አሁን አሁን፣ በዕድሜውም ይሁን በየጊዜው በሚፈፀምብኝ በደሎች ተፅእኖ የተነሳ እንደሆነ አላውቅም፣ ያንን ለብዙ ዘመናት ሳካብተው የኖርኩትን ደብዳቤዎች የመፃፍ ባሕሪን፣ ከጊዜ ወደ ጊዜ እየቀነሰኩና እየነደልኩ ለመምጣት ተገድጃለሁ። ሰዎችም ለኔ አንዲፀፉ ልኝ ከሚያስገድዳቸው ዐረቦች (ምክንያተ መንገዳዊ) እኔ ተጀምሮ አስኪጨረሰ፣ የችግር ችና የፈተናዎች ማሳደር በመሆኔና፣ በአገገፋም የሚያውቁኝ ሰዎች ሁሉ "አይዘህበርታ!" እያሉ የሚደግፉኝ ሰዎች፣ በብዛት በመታደሌ ነው። አለበለዚያማ፣ ቀደም ባለው ዘመኔ "አዲዮስ!" ብዬ እንደነገሩ አጠናቀቃ ነበር። እነዚህ የወዳጅ ዘመድ ደብዳቤዎች ሁሉ፣ በጥቁሩ ይሕወቴ ውስጥ፣ ልዩ ፀዳስ ብርሃን ሲፈነጥቁልኝ የኖሩ፣ የማለዳ "ዝምብር" ናቸው። ቀደም ሲል ከሀገሬ ጀምሮ የተጠናወተኝ ፈተናና ችግር፣ እየተከታተለ በማሳደድ፣ ካለሁበት የሰደት ሀገር ድረስ ከች ብሎ መጥቶ ፣ ወደፊት ምን ማድርግ እንደሚቀረው ባላውቅም፣ በነጭሌው ከፍተኛ የፍርድ አደባባይ አስቀርቦ "በእብድነት" አስማስፈረጅ አድርሶኛል። ድርውንስ ቢሆን፣ ላልጠፋ የዘመናት ዕርክን "ወይ ቀደም አድርጎ በፈተኛው ዘመን፣ አለያም ዘግየት አድርጎ በሃለኛው ዘመን ላይ፣ መፍጠር ይችላል አልነበር ? ላይ ችግረው፣ እዚህ እኛው አለንበት ትውልድ ላይ ከመሠገኝ በሃላ፣ "ችግር ጠበሰኝ፣ ፈተና ቆላኝ!.... ብሎ መጨህና አሪ ማለቱ ምን ፋይዳ አለው ? ምንስ ጠቀሜታ ይኖረዋል ? ሆኖ ም ጥሎ አይጥልምና፣ በየጊዜው ምግብ ሕይወትን በደብዳቤያቸው አማካይነት እያቀረቡ የሚመግቡኝ፣ ወዳጅ ዘመዶቹን በማግኘቴ - "እግዚር ሲጣላ ጨርሶ አይደለም። መውጫ

መገቢያውን በር ግጥም አድርጎ ሲከረኩም፣ ለማጠናኘት የሚሆን፣ መሰብሰብ ገርቦብ አድርጎ
 ይከፍተዋል!" እንደሚባለው፣ ለእኔም መጠናኘትና መካከኛ፣ እንደሆኑኝ አሰቦ፣ ደብዳቤ የሚጠጥ
 ፋልኝን ወዳጅ ዘመዶቼን በገፍ አዘጋጅቶልኛል። ምሥጋናም የሚያሰጥ "ትፋፋት" ቢኖር
 ይኸው ነው። አለያማ - "ከማን አንገራው ጥያቄ" ይነሳል።..... ሌላው ሌላው ቢቀር እንካ፣
 እንደማንኛውም ተራ ኢትዮጵያዊ፣ በሀገሪ ምድር ላይ፣ እንደብጤቴና እንዳቅምኪ፣ የተወ
 ላገደች ትንሽ ዛጋባ ቀልጤ፣ እንዳቅሚኪም ትደር ንብረት መሥርቼ፣ በመለሰተኛ ተደላ
 ደስታ መኖር የሚያቅተኝ አልነበርኩም። ያ ያ ደግሞ፣ እንደማንኛውም ተራና ተርታው
 የሀገሪ ዜጋ ሁሉ፣ ላገኘው የሚገባኝ "የሰብአዊነት መብቴ" ነበር። በነዚያ ምትኩ፣ ሳየው
 "ሰተገብረው" የኖርኩት፣ "መከረና ችግርን አሹፋፋ!! አያልኩ በማሳበል ነው። ይኸ ይኸን
 ማነሳሳቴ፣ ለቁጭቴ መገለጫ ለማድረግ ሳይሆን፣ ከወዳጅ ዘመዶቼ ጋር፣ ደብዳቤ ሰግጥ፣
 በመኖሪያ ቤቱ ላይ ጠጋና በረከት ለመገለጥ ስል ነው። ከዚያም አልፎ ተርፎ፣ የደብዳ
 ቤዎቹ በዚያ አይነት ክምችታዊ ይዘት መሠከት፣ በሀገራችን አምብዛም ያልተለመደውን
 "መጽሐፈ ገድል" በዚህ በምታዩት መልክ፣ በበኩሌ ለመግፍ የመጀመሪያውን ዕድል ቢያገ
 ናፊኝ ችላል። በተለይም - "አርጌ ደብዳቤዎቼን" ሁሉ፣ ወይ ቀድሞ አለመጣሌ፣ አለ
 ያም አቃጥዬ አመድ አለማድረጌ፣ ያለፉ ሙታን ወንድሞቼን "ዝክረ ሕይወት" ከትቦ፣ ለመ
 ጭው ተረካቢ ትውልድ፣ በታሪክ መዝገብነት ለማስተላለፍ በመቻሌ፣ መለሰተኛ የሆነ
 ቅዱስ ኩራት ተሰምቶኛል።.....

..... በርግጥ፣ በየዘመኑ የታሪካችን ኪደት ላይ

አምብዛም ባይዘወተርና ባይለመድም፣ እንደ ሥነ ጽሑፍ የደንበሮች መገናኛ ድልድይ በ
 መሆን፣ አልፎ አልፎ ከውጭም ቢሆን በልጭ ድርግም ሲል ኖራልና፣ ወደ ፊት በዚህ
 በሀገራችውን ውስጥ ተወልዶ መመንደግ ይኖርበታል - "ገድል!"። በበሙሌ፣ እንደ አዲስ
 ውጥኔ በማድረግ፣ እነዚህን "አንድነት" ጀባ ብያለሁ። በምንባቡ ይቅናዎ!

..... (ገጥራው)

የአድራሻዎች መጠቆሚያ !

(”ማውጫ !” - እንደሚሉት ያለ)

ተ.ቀ.	ርዕስ	ገጽ
1 ኛ	ሥርወ መሠረት.....	5
2 ኛ	የአድራሻዎች መጠቆሚያ.....	13
3 ኛ	ዶክተር አጓሰ ገብረ ዮሐንስ.....	15
4 ኛ	ደራሲ አቤ ጉበኛ.....	94
5 ኛ	ሻምበል እሸቱ በቀለ.....	111
7 ኛ	መምህር አሰፋ ማሩ.....	150
8 ኛ	ገጣሚ ጸጋዬ ገብረ መድኅን.....	197

#####&&&&&&&&%%%%%%%%%%&&&&&&&&#####

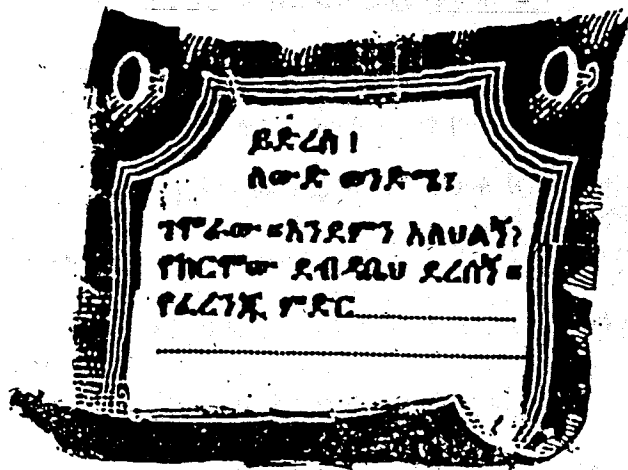
ጸጋዬ ገብረ መድኅን
1929 - 19 ?
(መኖሪያ ቤቱ)

የአስረኛው ፀጋዬ ገብረ መድህን

(ደብተራው)

ያልታሰሩ ነፃ ደብዳቤዎቻች!

(ገጥሞ ግድግድ - ሀገረ ሰዊድን)

1990-1998

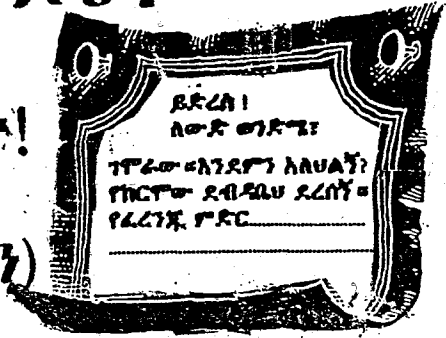

የእስረኛው ፀጋዬ ገብረ መድህን

(ደብተራው)

ያልታሰፉ ነፃ ደብዳቤዎች!

(ገሞራው - ሀገረ ሰዊድን)

”ናባተማሰሰኪ!”

”.....የሚገለጥበት - አሳብን አሳክቶ ፤

መግጠም ቀርቷል አሉ - በሰድ ተተክቶ ።

ምንኛ ቂል ናቸው - በጣሙኑ ጅል ፤

መግጠም ከቀረማ - ሀረግ ይጠፋ ።

እኔ ምን ተዳዬ - ሀረግ ቢጠፋ ፤

ለተወዳሽና - ሳወዳሽ ካልከፋ ፤

በገና መቃኘት - የኔውማ ተሰፋ ።.....”

የተራራ መቅረዝ - ይልቅል አውር ፤

ያለታው ገብቶ፤ በማያውቀው ነገር - ሲሆን ምስክር !

በርሃን ቢኖር ነወይ ? - የተመሰግሁ ዱር !

ተከጋም መካከል - ተጥቅጥቅ ቆንጥር ።.....ወዘተ.

(በዩኒቨርሲቲ የገጥም ውድድር፤ በ1959 ቀርቦ፤ በሁለተኛነት ካሸነፈው የፀጋዬ ገጥም፤ ጥቂቶቹ ዘለለዎች)

በአሁኑ ትኩሰ ትውልድም ሆነ በአንጋፋው ትውልድ መካከል፤ ትምህርተ መንፈሰን፤ ከትምህርተ ሰጋ ጋር በተሞህዶአዊ ስምረት አጣምረው የሚገኙ ወገኖች፤ ቁጥ ራቸው ብዙም አልነበር። አልፎ አልፎ አንደኛው የማሸላ አሸት፤ የፈርጥ ያህል ሰገግ ብለው ከመካከላችን ብቅ ብቅ ሲሉ፤ ”ምሉአ በኩላሄ” የሆኑቱ አሊህ ህዳጣን ወገኖች፤ ለብዙሃኑ ወገኖች ገርማ ሞገስ ሆነው ይታዩ እንደነበር የማንዘነጋው ነው። ከነዚያ ህዳጣን ብሩሃን ካዋክብቶች አንዱ - ”ዛሬ በትግራይ የበረሃ አዘቅታዊ ጉድጓድ አስር ቤት”- በመ ሰቃየት ላይ የሚገኘው፤ ባለቅኔው ፀጋዬ ገብረ መድህን (ደብተራው) አንዱ እንደነበር፤ የሃ ማሳዎቹንና የሳልሳዎቹን ዘመናት፤ በዩኒቨርሲቲ አካባቢ ያሳለፈ ምሁር ሁሉ፤ ወለል ብሉ

...የተራራ መቅረዝ - ይለዋል አውር !

ያለታው ገብተዋል ምን ዓይነት ነገር - ሲሆን ምስክር ፣

ብርሃን ቢኖር ነው ? - የተመሰገሁ ዶር !

ተከጋም መካከል - ተጥቅጥቅ ቆንጥር ለ....."

አንደኛው የቅኔ ባህርይ፣ ከህገ አመክንዮ (ሉጂክ) ጋር መጣው ነው ። ፀጋዬ አንደተቀኘው - "አንድ ሰው አይኖቹ ከታወቁ፣ እንዴት አድርጎ ነው ስለ ብርሃን ጉዳይ አገሰቶ መመስከር የሚችለው ? እንዴት ሆኖሎት ነው ? በተራራ ላይ ስለተተከለ መቅረዝ ምንነት ደፍር መናገር የሚችለው ?" - ቅኔኛው ፀጋዬ ከገላዘቱ ቅኔያዊ ሰራት "ገፅፅ" የሚለውን ሰርአታዊ ዘዴ ተጠቅሞ፣ ብርሃንን ከፀላም (ከጭሎ) ጋር ገን ለገን በግቅረብ የምንነታቸውን ከነውጧቸው ጋር አሳይቷል። መሥሪያ ቤቱ ለፀላም ውስጥ ብርሃን" እንዲል፣ የብርሃን አዝመራና ምርት "ነገነትና መብት" እንደሆኑ፣ በአንገሩም የተገራረው ፀላም (ጭሎ) ውጤት "ባርነትና ጭቆና" እንደሆኑ፣ በሌላ ገጽ የአገላለጽ ሰላ፣ ገለጻል።

ብርሃንም "ከዘመናት የጠፈ ትገል በሂላ፣ ዛሬ ብርሃን ይወጣል አያልገ ወደሰግያት ሰጠራራ - "እናት ሀገርን እናድገ!" በሚለው የጋራ አላማና ገብ ላይ፣ ደፋ ቀና፣ ላይ ታች ሲሉ የኖሩ ታጋዮች ሁሉ፣ በሰተመጨረሻ ላይ፣ የጋራ የነበር ጠላታቸው ተገርሰሶ ሲወድቅ አንዱ ሌላውን "ገዢ መትቶና ምሳ ሰርቶ" በጠላትነት በመፈረድ፣ ሌላው አምባ ገን ሲሰራው የኖረውን ደባና ፍዳ፣ አንደገና መለሰ የትገል አጋሩ በነበረ ወገኑ ላይ ሲፈፀምበት፣ ከግድግዳ የጠፋና የሰለ "የብርሃንና የፀላም ተምሳሌትነት" አይላግግውም ትሉኝ ይህን?

አዎን! ዛሬ "ብርሃን ባለመኖሩ" ራሱ ቅኔኛው ፀጋዬ አንደለው "ራሱ ከትገራይ የበረሃ ዶር ውስጥ ተመሰገ" ሲግቅቅ ፣ ይህን ያህል ረጂም አመታት፣ ባልኖረም ነበር! አሸክነቱ አንደኛው መርፌ መጠቅጠቅ ከሚችለውም የአጋምና የጥቅጥቅ ቆንጥር ውስጥ ተጥሎ ያንን ያህል ዘመን ባልተሰቃየም ነበር። አንዴው ለመነሻው ያህል ወደ ቅኔያኛው የቀደም ሰራዎቹ ገራ አልኩ አንቺ ፣ ከፀጋዬ መደበላዊ የቅኔ ሰራዎቹ ውስጥ ዘላቂ ብገ ባግ ኖር "አንደ ዘውድን በገለብጠው ግ ኖር" አያለ ከሚያርቀርበው - ዘውድ ከገፈር-ጨዋታ ላይ የበረቀ ገብኤ ቃናዊ ቅኔው ብቻ፣ ሰገቱን ባናገረኝና ባጠጠኝ ነበር።

የዚህ መጣጥፊ አለግጧል ተልእኮ፣ በርዕሱ እንደተጠቀሰው፣ ወዳጄ ፀጋዬ፣ በዚያ ጥድፈትና ተግባር በገንነበት ዘመን፣ ከነበረችው ቅንጭብ ጊዜው እየቆጠበ፣ አስቸጋሪና ወጣሪ በሆነው የበረሃ አካባቢ በየጊዜው እየገፈ ይልክልኝ የነበሩትን ደብዳቤያዊ ሃሳቦቼን፣ መሰረት በማድረግ "ቅኔኛው ፀጋዬ ምን አይነት ወንድም እንደነበረ ለግሳየትና የበጎና የታታሪ ወገኖች የሀይወት ፅዋና አጣ ምን ያህል መሪና ጎምዛዛ እንደሆነ ለማገናኘብ ነው።

አሁንም የሚገኝበት ሁኔታ ገልፅና ብሩህ ሰላይደለ፣ የደብዳቤዎቹን ይዘትና አይነት መምረጥ ይኖርብኛል። (በነገራችሁ ላይ ፣ ከወዳጅ ዘመድ በየዘመኑ - ላለፈው አንድ ምዕተ አመት - አያገኘሁ ያከማችኋቸው ደብዳቤዎች ቁጥር፣ ወደ ግማሽ መቶ ሺ እንደሚደርሱ በገልፅ ይደንቃችሁ ይሆንን? - ያውም አብዛኛዎቹ በየፖስታ ቤቱ ነቀዞችና ተባዮች እየተበሉብኝ እንጅ፣ በዛታቸው ማየት የሌሉ ነበር.....!!!)

እንግዲህ ደብዳቤዎቹን መሰረት በማድረግ ለምፅፋቸው መጣጥፎች ሁሉ፣ ተልእኮው ገልፅ ሲሆን ይገባል። በዚህ ጊዜ አዘውትራ ከምጠቀምባቸው መርሆአዊ መመሪያዎቹ ውስጥ አንዱ - "አንደበት ላጣ ህዝብ - አሪ ማለት" እንደሆነ፣ በዚህን መግለጫዎች አስተላልፎ አለሁ። ለደብዳቤዎቹ መጻፍ ዋናው መነሻ "የደብዳቤዎቹ ባለቤቶች - ወይ በሀይወት የሉም (ተጠናቀዋል) አለያም በማያረፍናን ወጥመድ ተይዘው ፍዳ ፈጠቃቸውን በመብላት" ላይ የሚገኙ ናቸው። በነዚህ ተከታታይ የደብዳቤ አቅርቦታዊ መጣጥፍ ተራ ላይ፣ ቀዳማዊ ቁጥሩን የያዘው፣ በገዛ ደጁ ላይ በፋሽስት ነፍጠኞች የተገደለው የወዳጄ-የታጋይ አሰሩ ማሩ ደብዳቤዎች ሲሆኑ፣ አሁን ደግሞ በቁጥር ሁለተኛነት የቀረበው፣ የወዳጄ ጄ የቅኔኛው፣ ለአናት ሀገሩ ነጻነትና ለብዙሃን ወገኖቹ መብት በታገለ፣ እንደበደለ ወንጀለኛ ተቆጥሮ፣ በዘረኞች የባንዳ ቡድን ብያኔ ፣ እንደአውሬ በበረሃ የጉድጓድ አሰር ቤት ውስጥ በመግቀቅ ስለሚገኘው ወንድም ደብዳቤዎች ይሆናል። በዚህ ረድፋዊ ይዘት (ፓተርን) ለፅና ያዘጋጃቸው መጣጥፎች ብዙዎች ሲሆኑ፣ በቀጣይነትም ቅደም ተከተላቸውን አስተካክለው፣ ደርግ ቀጥቶ በሸተኛ በማድረግ የገደለው የፍልሰፍና ሊቀ ዶክተር አገላ ደብዳቤዎችና የታዋቂው ብአረኛ - አቤ ጉበኛም ይገኙባቸዋል።)

የመጀመሪያዎቹ ሁለት ቀዳምያን ደብዳቤዎቹ፣ ገና የዱር ቤቱን በግዘጋጅት ላይ አንደለ የጻፉት ይመስሉኛል። የተጠቀመበት መጻፊያ "ደረቅ አርሳስ" በመሆኑ (በመደብ

(፳፫)፤ ለህጎች መቅ ሰላላ መቻላችን ላወጣቸው አልቻልኩም ምክርቤቶቻችን ይዘታዊ አምብርት ስለድር ሰፈራ ግለትም የሰማክቱ አስጠፋናሰ ደብር አውድ ስለነበረውና በተለይም የግሰ መጫወቻችን ስለነበረው "የራሱ ብሩ ግዳ"፤ ወደ ደርገ አውድነት መለወጥ ጉዳይ በም ፀት ዘዬ የተረከበት ነው ። ያንን ሰፈራችንን አሱም በተግሪነትና በአስተግሪነት የኖረበት የቅዱስ የቤፍ ትምህርት ቤት አገራባች በመሆኑ፤ ጥሩ አድርጎ ያውቀዋል ምክርቤቶቻችን የሰላምታ ቃላቸውን ከደረደሩ በሂላ፤ በደብተራዊ የቅኔ አገላለጥ አንዲህ ይላሉ ።

"...ያንን የሰማክት ደብር ግርገጃ ሰፈርህ፤ ደርገ መንጋ ሰፊ-ጭን ሰብሰቦ በየበአላቱ 'ሲያናብት' ይውላል ። የሰፈርህ ካህናት ሁሉ ፤ በየበአሉ ወቅት መናፈሻና መተገራሻ አጥተው አንደተረበሹ ናቸው ። ደርገ ዲሰኩራዊ ልጋ ጉን፤ በግሪያስተጋባ ድምፅ ግጉሲያው አያንባረቱ ሲያደነቁራቸው ይውላል..."

በአረኛ ፀጋዬ ይህን ሃሳብ ሲያነሳ፤ ግመላከት የሚፈልገው፤ ተቀድሞ "መስቀል አደጣይ" በስተሃላ ላይ ደግሞ "አብዮት አደጣይ" አየተባለ ሲጠራ የነበረውን የሰፈራን መንጠራ-ወዝ ነው ። ከቶ ቁም ነገር የሚሰራና፤ ለሃገርና ለወገን አንዳች ነገር የሚፈይድ ይመስላል፤ ህዝቡን በጠራራ ፀሀይ ላይ በጉዳጅ አስጥቶ፤ የፕሮፓጋንዳ ልጋጉን ሲረጭ ይው ለ አንደነበር፤ ፋቅ ሀገር ለነበርኩት የሰፈሩ ሰው መተረኩ ነበር ። "ሲያናብት" የሚለው "አድጋዊ" የቋንቋ መግለጫ አንደሆነ ይጠነቅቋል ። በርገጥም "መንደባለያ አመድና አም ቡላ" አይኖር አንደሁ አንጃ አንጅ፤ ያ የቅዱሳን ሰፈራ፤ የአህያች መራገጫና መንደባለያ ጋጣ ሆኖ አንደነበረ፤ ሁኔታውን ዘልቆ የተመለከተ ታዛቢ ሁሉ የሚያስታውሰው ነው ። አን ዲት ፍሬና ቁም ነገር በሌለበት ዲሰኩር፤ አስከግማሽ ቀን የሚፈጅ ጊዜ ሲለፋ ደዱበት፤ ያላልፋ አንደነበር የሚታወስ ነው ። ለነገሩ ለኛን ከዚያ ተወልደን ካደገንበት አካባቢ አለንጣፍ ምትክና አስተመጣጣኝ ገምት፤ አባርረው ስፈሩን በአዳዲስ ህገገምች ግንፀባረቅ ይችላሉ ላሏቸው ለነ ሃረጎት አባይ አስረክበን ከሄድን፤ ጊዜው ረዘም ብሎ ነበር ። የሚያና ፋ አንስሳት ተተኩበት አያለ ፀጋዬ ዳርዳሩን የሚቃኝው፤ ያ ያንን አስመልክቶ ነው ። በጭ ለግው ዘመን ሰንጨና በሰበት ናረን፤ ብርሃን ሲወጣ፤ የሰፈሩ ነባር ነዋሪዎች፤ ለቀን ተበታ ትነናል ። ያ ሞስ ባስከተለው ጠንቅ፤ የተበሳጩት የሰፈሩ አዛውንት አብዛኛዎቻችን በዚያው ወቅት በበሰጭታዊ ሰቀቀን አልቀዋል ። የሚያና ፋ' አህያ የሰማ፤ ጅብ ሞት፤ ጠራርጎ ወሰዶ አቸዋል ። ካህናት አንደመሆናቸው፤ በውሰጣቸው "የዜግ፤ የቅኔ፤ የመግህናት..." ሊቃውንት

ሰለነበሩበት፣ከሰፈሩም ሆነ ከምድሩ የተሰናበቱት ከሆናቱ ብሆኑት ላይ ለገቢ ገንዘብ
ውጤት ማምጣትና የመገባዎት አውቀቶቻቸውም፣ጭምር ነበሩ ማለፊያ ያ ላይ ሰገሰት
አጅግ ቆጥቶትና አንገብገቦት ነው - "የሚያናቱ ተተካቦት!!" አያለ የገለጸው።

አሁን በቀጥታ ወደ ደብዳቤዎቹ ልገባ። ከዚህ በፊት የጊዜ አሰፊ ግሩፍ ደብዳቤ
ዎች ባሰተናገደጉበት ስልታዊ አቀራረብ ነው። የአሰፊውንም የፀጋዬ (ደብተራው)፣ያልታ
ሰሩ ነፃ ጠግራት የማቀርባቸው ለከፋውም ለደገም ቢሆን፣የገዛ ራሱን የአጅ ፅሁፍ ከደ
ብዳቤዎቹ አያጠቀሱት፣ ቅንጭቦቹን (Extracts) ሲቀጥሉት።

ረ
...ሰውዬ፣ ወገኔህ ገደሉ ገ/ተሐንከ፤ 6/1/77
አንካን - ስዛውን - ማቅደስ - አደረሰህ፤
... ጸሐፊ፣ ጸሐፊ፣ (ጸንዳንድ - ግዛታዎች - ሊያገኙ፤
ነው፣ መሰረት) ከሰንተ - ሊያገኙት - ይጻፋል፤
ሰውሆኑ - ጸንዳን - ሂህ - ሊፈፅሩ ይህ ገንዘብ ገንዘብ፣ ወሬ -
ተገኛልህ? መምሩ - መቼቶ - ጸሐፊ - ገንዘብ፣ ይሉ፣ ይሆናል፤
የዘመኑን - ርዝመት - ሲያስተዋወቅ - ደርግ - ነው ገንዘብ ገንዘብ፤

"...ለውድ ወገኑ ሆይ ገብረ የሃሰ ፤
አንካን ለዘመን ግብር አደረሰህ ፤
...አልፎ አልፎ (አንዳንድ ግብር ሲያገኝ
ነው መሰረት) ሰላንተ ደህንነት ይፀናል። ለመ
ሆኑ አንድነት ነህ ጸሐፊ ፤ ያደሰሰሰሰሰሰ ወረ ታገ
የለህ? መምሩ መቼም አሁን ደከም ይሉ ይሆናል፤
የዘመኑን ርዝመት ያስታወቅ ደርግ ነው። ገንዘብ ገንዘብ።"
(ጠግር ቁጥር 1 - 6/1/77)

አሰፊው ፀጋዬ - ቀደም ሲል ጀምሮ፣ ወላጅ ቤተሰቦቹን በቅርብ ያውቃቸው ሰለነበር
አረጋግጧል አባቱን "መምሩ መቼም አሁን ደከም ይሉ ይሆናል!" የሚለው ስለግንኙነታቸው
በሰርአት የተረዳና ከሆናዊ ተለክኮአቸውንም አንደብዙዎቹ ያከብር ሰለነበር ነው። ቀደ
ም ባለው ዘመን - ያኔ እኔ በየአሰርቤቱ ስንገላታና በየፍርድቤቱ ስንከራተት በነበረት ጊዜ
ከቤት ድረስ በየጊዜው አየሌደ ፤ ሲያፀናናቸው ከነበሩት ወገኖች ውስጥ አንዱ ሰለነበርና
"መምሩም በኔ ምክንያት፣ምን ያህል ተሳቀው ሰለነበር፣ ያንን ያንን ሰግኜት በግመላክት ነ
ው። በደብዳቤው ላይ "ሰለመምሩ ሁኔታ" አስቀድሞ ያሰፈረው ። ከፍተኛው ፍርድ ቤት
አመላለስ በነበረበት ወቅት ሁሉ፣ ካልተለዩት ወገኖች አንዱ እሱ ነበር። ዛሬ አንደዚያ ላለ
ከፍተኛ ውስታው፣ ወርታ ለመመለስ በግልጽ ለሰጠው ምድር ጥጋት ላይ ታገሬ በመገኘቱ፤
አጅግ አገናኝሁ። በጨካኛ ደርግ መከሰት ምክንያት፣ 17 አመታት ሙሉ በደር በገደሉ
ሲወጣ ሲወርድ፣ ሲወድቅ ሲነሳ፣ ገንበስ ቀና ሲል መምሩ አንሶት፣ አንደገና "መሰላ የገንኙት
አርግ ይዘናል!" ብለው በጋር የሽ አላማና ገብ ተነስተው በነበሩ፣ ዛሬ ጨምበላቸው ተገ

ለወ በሰየላችው "ጠባብ የገዳ ዘረኞች" የበረሃ ጉድጓዳዊ አስር ቤት ውስጥ ፣ አንደኛ
 አንደኛውን ገለጻ ፣ ላለፉት ድፍን ሰዓት አመታት መታሰብ ሲታወቅ ፣ የምንኖርበት አለም
 ፀዋገነትና አኩይነት (ማለትም - 'ቤት' - አንደኛው) በጉልህ የሚያሳዩኝ ማጉሊያ መነፅር
 የሆነ ያህል ይሰማኛል። "መምራማ - ለአያሌ ሰብአዊነት - 'ያንን ልጅ አይኑን አሳዩኝ! አያ
 ሉ አድናቄት ሲወተውቱ ኖረው፣ አድል ገጥሞን ሳንተያይ፣ ከመደከም አልፈው፣ ከአመታት
 በፊት ተጠናቀዋል። አሳቸውሰ፣ የአድራጅ ባለፀጋ ሆነው፣ ወደዘጠና አድራጅ ደርሰው ነው፣ ያ
 ለፋት። አንደኛውም ቢሆን፣ ትዳር መስርተው፣ ልጆች አምርተው፣ ከፍተኛ ምጋባረ ሰናይ
 ሰርተው..... የዚህ አለም ስጦታ፣ ከሰው አለማዊ አቅም በላይ ሰላይደለ፣ ወገ ማእርገ
 አድርሰው ነው ያለፋት። አንደኛ ያለው አንድ ነው። አሳዛኝ!! እኔም ብሆን ለሩብ ምስተ
 አመት፣ የባሕዳን ፊት ጠዋት ግታ እየጠበሰኝ፣ በሰው ሀገር ስንከራተት መኖሪ ከቶ ምን
 ይባላል! ወንድሜ ፀጋዬሰ ቢሆን - በገዛ ሀገሩና በገዛ ምድሩ ላይ፣ የወጣትነት እምቦቃ ቅላ
 ዘመኑን መሉ ፣ አንዴት በዱር ገደሉና በየበርሃው ሲንከራተትና መከራ ሰቃዩን ሲበላ፣
 አሁን በስተመጨረሻ ላይሰ ፣ በአረመኔዎች አጅ ተይዞ በበረሃ ውስጥ በሚገኝ የጉድጓድ
 አስር ቤት ውስጥ ፍዳውን ይቆጠር !!!" ትላለችሁ? ያ የኛ ትውልድ፣ የኢትዮጵያን ህዝብ
 መከራ መስቀሉን ተሸክሞ ሊታደገው ቢነሳ፣ አንደኛውን ተቆጥሮ ያን ያህል መስቀላቱ
 ሌላው ሌላው ቢቀር፣ ራሱ ታሪክ ተጠያቂ አይሆንበትም ትላለችሁን? ፀጋዬ አንደኛውን
 ውም ኢትዮጵያዊ ትዳር መስርቶ፣ ልጆች ወልዶ፣ ሀገሪቱ በሚኖራት የኢኮኖሚና የሶሻል
 ኩነት ውስጥ፣ ሰላማዊ ህይወት የመኖር መብት ነበረው። ያ አይነቱ ተራ ህይወት፣ ሰብአ
 ዊ መብቱም ጭምር ነው። ታዲያ ለምን ይሆን? የማንም ጉንፋናም ተዘናንቶና ተንደላቆ
 አንደኛውን አንደኛው በኖረበት አለም ውስጥ፣ አንደኛውን መሰል የጥቁር አድል ተጋሪ
 የሆኑ ወገኖቹ፣ ሽርፍራፊዎን የህይወት ፍርጋታዊ ጣእም አንኳ ሳይቀምሱ፣ በደይን ተጨማ
 ደው ሊኖሩ የቻሉት? ይህ አይነቱ ጥያቄዬ - በአለሙ ውስጥ አለ ለሚባለው የ"ሞራል፣
 የሰብአዊነት አሴቶች፣ ለፍትህ..." አድባራት፣ ዘለአለሜን አሪ አያልኩ ሳቀርበው የምኖረው
 መሰረታዊና ከባድ ጥያቄዬ ነው!!! በነገራችን ላይ የፀጋዬም ወላጅ እናቱ፣ በዚያ በአረዊት
 ነት ዘመናቸው "ልጄን አሳዩኝ!!" አያሉ አንደኛውን ሰፈሰፋ ነው፣ አሁን በቅርቡ አሱ በበረሃ
 ው የጉድጓድ አስር ቤት አንደኛው የሞቱት ይህን "መከራና ሰቃይ፣ ፍዳና ደይን፣ ደባና በደ

ሰ" ከቶ ምን ይሉታል ? ተጠያቂውስ ማን መሆን አለበት ? አንዴ - ታሪክ የመዘገባቸው አንደሰዶምና ገሞራ በአሳት መቃጠል፤ አንደታንና አቤርን መሬት ውስጥ መስመጥ፤ አንደ ህንፃ በቢሎን ተደርብቶ እንክትክቱ መውጣትና... ሌሎችም የመሳሰሉትም ድምሳሌዎች ሁሉ፤ ከበስተጀርባቸው አንድ የሆነ "አመክንዮ" አይኖራቸውም ብሎ መከራከር ከቶ ማን ይችላል ? ዛሬስ በምድረ አየትየጽያ ውስጥ ቀስ በቀስ እየበረቀ የምናያቸው ከስተቶች፤ የምን ትንገርት ነፀብራቶች ይሆኑን (ለምን በዚህ ጥያቄ፤ ይችላሉን ክፍል አልከረችምም)

ጭ --- ይኸው ልህ = ሠራራችሁ የመገገሙት መናገሻ ሆናችሁ ልህ፡ "ይደለዎ! ይደለዎ" ከተላ፡ ስንገተት... የገገራ፡ መናገሪያ = ደንደንበረች = ዘንገታው ይሆን? በሰ፡ ወደፊት = በስሙ፡ ይገጽጽ = ደንወ ቅገታሰን፡ --- >>

"..... የሽውላህ ሰፈራችሁ የመንገሱ መናገሻ ሆነችሁ።
 "ይደለዎ! ይደለዎ!" ስትል በነበሩት ምንጭ መናገሪያ
 ቲያ እንደነበረች ዘንገታው ይሆን? በል ወደ ፊት በአመ
 ይመልስ እንወቅሳታለን ።
 (የላኛው ጦግር ቀጣይ አቅፅ)

"ጥልቃዊ ምፀትና ሉአላዊ ሰላት" ተለይቶት የማያውቀው፤ የደብተራው ብሂላዊ አነ ገርና ዘይቤያዊ ስልት - "ሰፈርህ የመንገሱ መናገሻ ሆነችሁ!!" በማለት፤ በድር የአሰጢ ፋናስ አምባ ሰፈራን ፤ ከሃረር "ቡቴጋ ቅምቡራ ሲያባርሩ" የኖሩት "ነፍጠኛ ወታደሮች" አንደሚያቀረቡበት አይቶ፤ በተለመደ አገላለፅ "የተንዮሽ" ሲገልፅ ነው። አዎን! ያች ሰፈራ ከታወቁት አንደነዚጋመልና ማህበረ ሰላሌ ታላላቅ ገዳማት፤ በነአርዘሊባናስና በመሳሰሉት እፀዋትና ተክላት ተደምግ ላያት ሰው፤ አጅግ የመሳብ መንገደኝነት ነበራት ። የሰፈሩም ነዋሪዎች ከህናት፤ በገሁስ ባህርያቸው "አምሳሌ ከህናተ ሰማይ" እንደነበሩ፤ ከሀገሩ ርቂ ለረዝም ዘመናት ብናርም፤ ለዘለአለም የማይረሳኝ ነባር ትዝታዬ ነው። ፀጋዬ "የመንገሱ መናገሻ ሆናለች" አያለ የሚከሸኛት ሰፈራ፤ መካነ ልደቴ ብቻ ሳትሆን፤ በገእዘ ህፃን አእ ምርዬ ያደገሁባትና የገለመሰኩባት ቤቴም ጭምር ነበረች። ሰማይና ምድሩ ተሳሰጥ ከተ ጋጠመበት አድማስ ባሻገር፤ ሌላ ምድርና ሰማይ፤ ሌላ ሀገርና በሃውርት የሌለ በማይመስለ ች በዚያ የአምቦቃቅላ ዘመኔ፤ ያቺ የአሰጢ ፋናስ ሰፈራ አንደ ገላዊ "የኒቤርሌም" ነበረች።

ቀደም ሲል ከላይ ባለው አንቀፅ ውስጥ አንደጠቀስኩት፤ ፀጋዬም ይግርበት የነበረው፤ በስተሂላ ላይ ከተተከለው "የቅዱስ ዮሴፍ ትምህርት ቤትም" በዚያው ሰፈር የደ በረ በመሆኑ፤ አንደዚያ በምፀት የሚፅፈው፤ አሱም ራሱ ጭምር፤ ያ መንደር ቅዱስ ሰፈር

“.....የኢትዮጵያ ህዝብ ከአመት አስከ አመት ስለደርግ መንግስት ጠባይ፣አንጅቱ የሚገጠ ትም ሀርት አያገኘ ስለመጣ፣ ለተስታላችሁ የሚል አን ጂ፣ተስታላችሁ የሚል አይደለም። ደርግ ያሰፈራራ አያመሰለው፣ በሚወሰደው የቤት ግቃጠል፣ የጎተ ራ፣ የሰብል ግቃጠል፣ የዘረፋ፣ የቤት የመድፈር፣ የዱላ የገድያ... እርምጃ፣ ዳር ቁጥ ትግሉን የሚ ታዘበውን ሁሉ፣ ያለ ውድ ከትግሉ መሃል አየጫ መረው ነው።... ያለጠጡን የግታገል ሰራ፣ ደርግ ራሱ እየሰራለን ስለሆነ፣ የሚገጥመንን የካድሬ ች ገር፣ በአንዳንድ ገፅታ እያቃለለን ነው ግለት ይቻላል።”

(የቁ.1 ጦግር - ለላው አንቀፅ)

ይህችኛይቱ የፀጋዬ አንቀፅ ጦግር፣ አጭርና ቅልብጭ ያለች ትምሰል አንጅ፣ በአዘለ ቻቸው ሃይለ ቃላት አንገር፣ አጅግ ጠግርና በሳል ሃሰቦችን ያገመረች ናት። በደንበ አራት ከፍተኛ ቁምነገርች አቅፋ ይዛለች። የመጀመሪያው ነቁጥ፣ ዛሬ አንከትክቱ የወጣው ደርግ የድቀቱ ምክንያት "ራሱ በራሱ የሚሰራው ድርጊት" አንደነበር መግለፁ ነው። ይህንንም ፀጋዬ "ደርግ ለጥፋቱ 'ለተስታላችሁ የሚል አንጅ፣ተስታላችሁ!' በግለት፣ በግያሻግ በሂል ጥፋ አድርጎ ገልጾታል። ሁለተኛው ደግሞ - ደርግ በዘመኑ፣ በንፁሃኑ ባላገር ህዝብ ላይ ይፈፅም የነበረውን አፀያሬ ወንጀሎች ያበራራበት፣ አረፍተ ሃሳብ ነው።" የሰብል (ምርት) የጎተራ ግቃጠል፣ የቤት መድፈር፣ የዘረፋ፣ የድብደባ፣ የገድያ....." ወንጀሎችን ጠቅሷል። ሰባተኛው - ዘርክ ፋሽስቶች ረሳቸው በሚፈፀሙት ገፍና በደለ፣ ደባና ደይን፣ ፍዳና ስቃያ ት የተነሳ፣ በዙውን ታጋይ ወገን ያለተጨማሪ የጥሪ ቅስቀሳ፣ በገዛ ፈቃዱ ወደ ትግሉ ጎራ አንደገርፍ ግድረጉ ነው። "እሳት በሌለበት ጭስ አይጨሰም!" ይባል የለ? የዚያ አንድ ምታና መፈክር ነው። እንዚህን ኩነቶች፣ ተራ በተራ ከደረደረ በሂላ፣ ፀጋዬ በአራተኛነት ነጥብ ያሰለፈው ግጠቃለያና መዝጊያ ሃሳብ፣ ደርግ ከድንቁርናው አኳያ በፈፀመው ስህተ ት፣ የተቃዋሚዎችን ጎራ ለአልና የሚያሳብጥ ተገባር ራሱ እንደፈጠረው በመግለፅ "የካ ድሬ ጉብኡችን ለማጫት ፣ የነበረባቸውን ችግር አቃሎ-ላናል !!!" ይላል። "በደልና ደባ ምንጊዜም ሆነ ሁለጊዜ፣ አጥፊዎን አመፅ ፀንሳ አንደምትወልድ" የቆየውን ሃቃዊ አውነታ የሚያስተጋባ ሃሳብ፣ ከነጭብጥ ማሰረጃው ፀጋዬ በደብዳቤው ተናገሯል። አንገዲህ አን ባቢ ሆይ - አንዲህ ያለውን" ተንትኖ አሰረጃ፣ አውቀትን ፈትፍቶ አጉራሹን ሊቅ ምሁር ነው፣ የውሻ ደናቁርት ወሰደው፣ ከበረሃ የጉድገድ አዘቅት አሰር ቤት ውስጥ አስገብተው በመቆለፍ፣ ላለፉት በባት ድፍን አመታት በማሰቃየት ላይ የሚገኙት! ከቶ ምን ይባላል? የሃ ሃገራችን ምሁራን አድል ፈንታ፣ ፅዋ ተርታ፣ አንዲህ ገፍን አየተጋቱ መኖር ሊሆን ነውን?

ግዥነት እንዲሆን - ያንም አፍነጋጋ ።

በርግጥ ለግሪታል - ያንም አገር መሄጃ !

መንታ-አጆችንም - ቀለም መነገጃ !

አእምሮም አለው - አወቀት መላክ !

ይህንም ያንንም - ቀላውጦ መቅመክ ።

እንደፍጡር ሁሉ - ሁሉም አካል አለው ፤

"ምሁር" የሚባለው - ምንም አልገደለው ።

የገደለው ቢኖር - ከመላ አካሉ ፤

በህግ ከታነፀው - ካባላቱ ሁሉ ፤

ጉበት ከረጢት ነው - አጠላኝው አመንጭ ፤

ያን መራራ ህሞት - ለጋሰና ሰጭ ።

ወትሮማ ነበረ - ባህርይ ማወቂያ ፤

ለኢትዮጵያዊ ሁሉ - ወንድነት መለኪያ ።

ዘመናዩ ትውልድ - በተለይ ምሁሩ ፤

ህሞት እንደለለው - ታውቋል በሀገሩ ።

በታች ኮስቶ ይውጣ - አለያም ይተፋ ፤

ምስጢር ሆኖበናል - ያ ህሞት ሲጠፋ !!

ኬሚካል ሰሪቱን - በዝርዝር ብናውቀው ፤

አኛው ሰርተን ነበር - ምሁር የምንገተው !!!....." (1978 - ፔቢንግ)

አዎን ! አይዋ ፀጋዬ ".....የሃሞቱ አጣቢ እንኳን ቢኖረው !...." የሚለው፣ከገጥሙ ቲማ ጋር ገጥሟል። ምሁር የምንለው "ቅጠል" (የቆላም ይሁን የደጋ) በባህርዩ ፈሪ ነው።የለየ ለት ቆርቆራ ! ደገም ሲበዛ ጠርጣራም ነው። አንድ ነፍስ ብትኖረው፣ ህልውናዋን ሃይል እንዳለቀበት ዲናም የሚሞላትና የሚያንቀሳቅሳት "ከራስ በላይ ነፋስ" በሚል መርህ ነው! ከሱ ጥቅግዊ ከሌላ ውጭ፣ይጥታታል አንድ፣አይፈናፈንም። መፀህፍ "ወአለ ከርሰው - አምላኮሙ!" የሚለው አንደርሱ ያሉትን ነው። ሌሎችን አየረዳ፣ ራሱም እንዳሻው መኖር ሲችል፣ከሱ ውጭም መሰራት የሚያስችለው ችሎታውም፣አድሉም፣ሁኔታውም..በብቃት

አያለው፤ በአገሩም አገረፍ ሰራ ምስጋናና ክብር፤ ከፍተኛም አሴት አንደሚያስገኝለት ሲታወቅ...ያለመታደል ሆኖ፤ አራሱ አክቲቮ ኮረጃ ውስጥ ታፍኖ አንደተደፈነፈነ ያልፋለ።

በዙሃን የጥናት ተቋማትና የምርምር ሊቃውንት - "ምሁር ነኝ" ባዩን በየኮርጃው ውስጥ ተኮፍሶ የሚገኘውን ተመግዳቂ ክፍልና በአጠቃላይም "ኤሊት" የተባለውን ራሱን በሀዲጣን "ሀፋያንነት" ፈርጆ፤ ከበዙሃኑ ህዝብ "በሊቃጂ ልዩነት" በማገለል በገላ አሱነቱ ተውጠርጥር የቦደነውን ክፍል፤ በበዙ ደካሞች ባህርያቱ አንገር፤ በጥልጥሉን አያወጡ፤ አንዳልሆነ አድርገው "በትርፍነት" ፈርጆ-ተውታል። ይህ ግለት፤ አንደማናቸውም የተፈጥሮ ትፋፋት "ከበዙ ውስጥ - ጥቂት መልካም አንደማይጠፋ" ሁሉ፤ ከበዙሃኑም የሀገራችን "ምሁራን" ውስጥ፤ መጠነ በዛታቸው ኩንትሽ ፍገጃ የማይሞሉ "ለሁለተኛ ወገን" የሚብክነኩ አንደሚገኙ መገመት አስቸጋሪ አይደለም። አለበለዚያም ምድረ ተራብ ሁሉ በየመንደሩና በየመሸታ ቤቱ አያውደለደለ በፌዝ አንደሚተርበው - "ሁሉ ከሆነ ቃልጅማን ሊሸከም ነው ስልቻ!" - "ሁሉ ከሆነ አዋቂ - ግን ሊሆን ነው ፋቂ!" የሚለውን አይነት ዘዬ በመፍጠር "አስመሳዩን ምሁር ነኝ ባይ" ሲያስተኝ ሊኖር ነው። በርገጥም ቁጥራቸው አይበዛ አገጅ፤ አንደ መፍትሄ ሰራይ መደሃኒታዊ ቅመም "ፍቱን ፈጥሽነት" ያላቸው "ሀፋኛ ምሁራን" መኖራቸውን ከቶ መካድ አይቻልም። ስለሆነም ትችታችን፤ ከነዚያ መሰሉቹ "ሃፋኛች ምሁራን ክላል ውጭ" የሚገኙትን ለራሳቸው ብቻ ያደሩትን አስመሳዮች ነው። ከነዚህ ውስጥ ፤ አብዛኛዎቻቸው የከፍተኛ ትምህርት ግጠናና ቁጥጥር ወረቀቶቻቸውን ሊሰበሰቡ የቻሉት "ሌሎች የግፋቸውን ሰነዶች በማቅረብ" አንደሆነና ገለራሳቸውን "በዋገምትም ሆነ በወሽባ አለያም በወናፍ" ወጥረውና ቀሰፈው ቢጨምቋቸው፤ ከዳም ይሉ ገፈት፤ ምንም አይነት ጠብታ አንደማይወጣቸው፤ በተጨማሪ ግሰረጃ የተረጋገጠ ነው። ታዲያ አንደነዚህ ያሉ ደናቁርት ናቸው ፤ በዲገሪ ብራናዊ ጨምበል ውስጥ ተሞሽረው "ከኛ የበለጠ አዋቂ - ላላር!" አያሉ በመጭር፤ አገርና ህዝብን፤ ክልልን ትና ከአውቀታዊ አድገት ሲያኮላሹና ሲያመክኑ የናሩት። ለገላ ፍላጎታቸው ለከት የለሽ ርካታ ብቻ የተሰለፉም በመሆናቸው፤ ለሞራል ፅርዮት፤ ለኤቲክ ልዕልና፤ ለክብረዲሰጥሊን ለሌሎቹም የመንፈስ ገፅሃትና ለቀሩትም የምግባረ ሰናያት ቤተሰቦች (ለነትህትና፤ ለአፍቅር ቢፅ፤ ለአክብር ሰብ፤ ለላገሰና፤ ለትአገሰት) የአፅቅ ቅንጣት ታህላ ደንታ የላቸውም። ከነዚህ ይልቅ፤ በወሲብ መሰና መንቀዝ፤ ለንግድ አሰሳ መስገብ፤ ለጥሩ መልበ፤ ለሰባ መቁረጥ

ለአራታ መፈትፈት፣ ለጣምና ለጣፈጠ መጋት፣ ለአኔጠ ቤት መንጠልጠል... አለንኛል።
 ቀን ከሌት ቢረወጡ ይጥማቸዋል። ታዲያንን - ያ አሰረኛ ፀጋዬ "ምናለበት ነበር፣ ለሀገር
 ለአልናና ለወገናቸው ክብር ሲሉ፣ በከፍተኛ መስዋዕትነትና በታላቅ ክብር ሲታገሉ የወደ
 ቁትን ተራማጅ ምሁራን - የሀገራቸውን አጣቢ እንኳን ቢለገሰው.....!" እያለ ሲከትብልኝ
 የኖረው፣ የዘመኑ ምሁር "እንደሰኩትሽ ባለወገናዬ የሙዚቃ መሳሪያ፣ በነፋት ቁጥር የሚጨህ
 ተገብርክዊ ፍጡር" መሆኑን ዘንገቶት ይሆን፣ እንዲያ ማለቱ? - ከዚያስ ይልቅ እነዚያኑ
 ጥቂቱን ምሁራን "አያንቅፋቸው!" ብሎ ማሰቡና መመኘቱ የተሻለ ነው። ሀገር 'ምንጭሯ'
 ወጥቶ በፈጣጣ አይኖቹ አያየ፣ የዘመናችን ምሁር ነኝ ባይ "በወንፊት ውሃ ይቀዳል!! በመረ
 ብ አውሉን፣ ሰ ያጠምዳል! በመጥረቢያ ጠጉር ይፈልጣል! እንደሰሜንና ደቡብ ዋልታዎ
 ች ያሉትን ፓራሌል ምስመሮች ያገናኛል!....." ኸረ ምን የማይሰራው ተክብ አለ? የቀረው
 እንደ ጥንቱ ቅምጥልና ቀበጥ ባላባት "ጥቁር ወተት - ነጭ ኦግ - በቅሉ... አሰወልዱልኝ"
 ማለት ብቻ ነው የቀረው። ምንው ቢባል፣ የሚኖረው በህልምና በቅዠት አለም ውስጥ ነውና!

በዚህ አንቀፁ መጨረሻ ላይ - ፀጋዬ "አሜሪካ ጣኦቱ" እያለ ወደ ምድረ አሜሪካ
 ስለሚመገነው ወጣት ትውልድም፣ በልጭ አድርጋል። በበኩላቸው በነሱ ዶር አምባ በኩ
 ል የሚያልፉትን ወጣቶች "አያንቅፋችሁ!" በማለት አየመረቁ መሸገታቸውንም ይገልጻል።
 በርገጥ ሌሎች ቢሆኑ ናር "እንደዚያ ያለውን ትኩሰና ሶታ ጎበዝ፣ በዚያው በተገሉ ጎራ
 ላይ ሰንገና አይቀይዱ ቀይዶ ፣ ከጦርነቱ ነበልባለ አሳት ውስጥ ፣ እንደቤተሰብም የገረረ
 መጋድ ይማገዳቸው ነበር አንጅ "ለምለም አያንቅፋችሁ!!" ብሎ በመመረቅ አስተናገዶ
 ና ሰንቆ በሰላም አያሸጋገራቸውም ነበር ። በዚህም - የበጎ ምግባር ድርጊታዊ መስተዋት
 ውስጥ "የነፀጋዬን ክቡር ሰብአዊ ምንነት" ጉልህና ብሩህ አድርጎ ማሳየት ይቻላል። ፈረ
 ንጅ ሀገር ውስጥ ካፈላቱጫን በየግለዳው ተቀምጦ አየላሰ - "የአነፀጋዬን ክቡርና ህጋዊ
 ተጋድሎ" አያጥላላ "እንዲህ ናቸው! - እንዲያ ናቸው!" ለሚል ሁሉ፣ የነፀጋዬ ያን መሰሉ
 ርህራሄያዊ ዝንባሌያቸው፣ የውስጣዊ ባህርያቸው ሙሉ ነፀብራቅ መሆኑን በተረዳ ነበር።
 ከወሲብ ተራ ፍልስፍና ገና ያልተላቀቀ ኮርማ መሪ ከሚመራው ሀገር "መዳኝዬ ነው!!"
 ብሎ ወደ ምድረ ያንኪ መኮብሰል፣ የሰብአዊ የመጨረሻው ክሰረትና ንቅዠት ክስተት ነው።
 ለዚህኛው ኢትዮጵያዊ ትውልድ የሰጠውን መቅሰፍትና መአት ፣ በደረገው - "አይጣል
 አያደርስ" ይላል አንጅ፣ ምን ተአምር መፍጠር ይቻላል ???

ናቸው፣ አካባቢዎቻቸውን የሚቆጣጠር ሃይል አላቸው። ለዚህ ሰራዊተ መኖሩት፣ ከሌላ
 ው ፍጡር ይልቅ፣ የሰውን ልጆች ለመፈታተን የተፈጠሩ ናቸውም ይባላል። ሌሊቶች፣ ጋኔሉ
 ጋገጫራው፣ ጥላም ያገሱ፣ አካባቢው፣ ሽቦላው፣ ሾተሌው፣ ዛፋ፣ የዚህ ፈታኝ ሰራዊት
 አባላት ናቸው። በዙሃኑም "ረቂቃን መኖሩት" ይሁኑ አንድ፣ ከፊሉቱም "ለቡሳን ሰጋ"
 ናቸው። ለምሳሌ አንደኛው ደረጃ ሰላት የሽ ክብ አካባቢ፣ መንኮራኩርን እየሳበ ከባህርው ሰጥ
 አስገብቶ የሚደፍቀው ገዙፍ ጋኔላ "ሾተሌ" ተብሎ አንደኛው የሀገራችን መፅሃፍ ይኖ
 ገራል። (የደስታ መዝገበ ቃል ሳይቀር፣ በገፅ 1248 ገፁ ላይ - "ሾተሌ" ን - ጠር የባህር
 ጋኔን ፣ መርከቦችን እየገለበጠ ሰውን የሚያሰጥም) ሌሎች ትላላቅ ሰለሰን ፍጥረት ታሪክ
 የመዘገቡ፣ አንደ "ጊዮርጊስ ወልደ አሚድ" ያሉ የብራና ጥንታውያን መፃህፍትም፣ በዘመና
 ችን አልፎ አልፎ በየሀገሩ ደንገት ብቅ አያሉ የሚታዩ ለቡሳን ሰጋ አጋንንት (ዩ ሌፍ) የገ
 ዚህ ዝርያዎች መሆናቸውን አስቀድመው መዝገበውታል። (አኔ በኖብል መፃህፍትነት
 ጠርጤ ለማውጣት አያዘጋጁሁ ያለሁት፣ አንደ "ግድቁ ጋኔን" አንደ "መድሃኒተ ሰጋ" ያሉት
 ባለፉት ቅፅ መፃህፍቶቹ፣ በነዚህ የመኖሩት ሀተታ አውዳዊ ምህዋር ላይ የሚሸከረከሩ
 ታሪኮች ናቸውና በርእሱ የተጠቀሰውን አውነታ ለማብራራት መፃህፍቱ ወሳኛች ይሆናሉ)

አስረኛው ወንድሜ ፀገዩ ወይን፣ በጠማሩ ያነሳውን ታላቅ የጊዜያችን ቁምነገር
 ለማብራራት ስል - "ፀላዬ ሰናያት ከሆኑት የረቂቃን መኖሩት ታሪክ ውስጥ ተነክርኩ እን
 ጅ፣ በርኩሳኑ መኖሩት አንገር "ቅዱሳን መኖሩትም" የሚገኙ መሆናቸውን ዘንግቼ አይ
 ደለም። በመኖሩትና በርኩሳኑ መኖሩት መካከል ሰንጥቅጥቅ የተከሰተው፣ ገና ጥንት፣ የ
 አስሩ ነገደ መላእክት ተቀዳሚና ፊታውራሪ የነበረው ሊቃነ መላእክት ሳጥናኤል፣ ፈጣሪ
 ውንና አምላኩን አድናይን ክድ፣ ኪሩቤላዊ ዙፋኑን ለመገለበጥና፣ ስልጣኑንም ለመቀዳጀት
 በመመኘት "ኩዴታ" ከመታ አለት ጀምሮ ነው። መርሆውን "አነ ውክቱ ፈጣሪሆሙ ለእ
 ሉ ፍጡራን ! "አድርጎ ሲነሳም "ሰውንና አለመን ጭምር፣ አንደገል ቀጥቅጦ፣ አንደሰም
 አቅልጦ አንዳኛው አየነዳ ለመኖር አንደነበር፣ መፃህፍት ሁሉ ተርክዋል። ዲያብሉስ ድል
 ተመትቶ፣ ገሃንም ይውረድ አንድ፣ ዛሬም ቢሆን ርኩሳን ወገናቹን በመምራት ስልጣኑ ተኩ
 ራርቶ ይኖራል። ስለሆነም "የቅዱሳን ጠለላና ከለላ ያልተለያዩት አናት ሀገር ትካላለች እን

እኔ በገን አካባቢ ላይ ነኝ ብዬ ፣ የሆነ ያልሆነውን ትችት ሁሉ መሰጠት አይኖረኝም ።
ሆኖም አንዳንድ አንካር አንካር ነጥቦችን ግንሳሳት ይኖርብኛል። ድር ፀጋዬ የተነበያቸው
የገፋቸው - የዚያን ጊዜው "ትንቢቶች" እናም ዛሬ ከዘመናት በሃላ፣ "ወ-ኸ" ስልጣን ይዞ
የፈፀመቻቸውን ድርጊቶች፣ አንደቁምሳጥን ላይ መስተዋት ገፅ በገፅ አቀራርቦን አሰቲ እና
ሰተያያቸው። ለትይታው ገፅ በገፅ ከሚቀርቡልን ስለላዊ ድርጊቶች ውስጥ ጥቂቶቹ፤

ሀ - "የጠባብ ብሄርነት" ምንነት አንድምታዊ ትርጉሜ (ቅድመ "ወ-ኸ" እና
ድሀረ "ወ-ኸ") ፣

ሁ - የ"ደርገ ሀ" (አምባገነኑ የመኮንኖች መንገሰት) እና የ"ደርገ ሁ" (ወ-ኸ)
(ወያኔ ሻቢያ ባንዲ ቡድን) ንፅፅራዊ ትርኢቶች ፣

ሂ - የሁለቱም የቀዳማይ ደረጃና የዳግማይ ደረጃ ጠላት አፈረጃጀት ፣

ሃ - ጎሳን አንደውኸ አጥንት አቅርቦ፣ ህዝብን ከህዝብ የማናከሰና የማናጨት
የኢምፔሪያሊስቶችና ኮሎኒያሊስቶች ዘዴ መጠቀም ፣

ሄ - በየዋሂታ "አርት" ስም (ዘፈንና ቲአትር) በመጠቀም የራሱን አኩዬ አላ
ማና ገብ ፣ በህዝብ ጆር ውስጥ መጠቅጠቅ ፣

ሀ - "ሁሉ ነገር በኔ ቁጥጥር ስር ይሁን ፣ እኔ ብቻ ነኝ ፈላጭ ቆራጭ".....
ጠቅላላውን የሀገሪቱን፣ ተንቀሳቃሽና የማይንቀሳቀስ ፣ ሀብትና ንብረት
(መሬት፣ ኢንዱስትሪ፣ ፋብሪካ፣ ባንክ ፣ ኩባንያ.....) ዛሬ የማን ነው ?

ሆ - ከላይ የተጠቀሱት ብሄራዊ ደባዎች በመፈፀማቸው፣ ዛሬ - ፀጋዬ አንዳ
ለው - "በህዝብና በህዝብ መካከል - (አይፈለጥ አይቆረጥ አንጅ) - ለረ
ጅም ጊዜ የሚቆይ ጥላቻ አልነገሰም!" በግለት ደፍር መናገር የሚችል
ከቶ ግንው ? ወዘተ.

አንገዲህ አንደነፀጋዬ ያሉትን ነቢያት ወንድሞች፣ በአመቅ የጉድጋድ አስር ቤት
ተቀይደው በታሰሩበት ክፍተት ውስጥ ባለገበት ሁኔታ ላይ ነው፣ እኛም ፈረንጁ ምድር
ላይ በግውደልደል የምንገኘው!! ሌሎችህ ይቅሩና፣ ከቶ "እነአውነት፣ እነፍትህ፣ እነሰብአዊ
ይሉኝታ፣ እነታሪክ፣ እነአውቀት፣ እነሰነ ሀሊና፣ እነሰነ ልቦና.... የቀሩቱም ሁሉ የገፅ ለገፅ
ት አባላት፣ ከገባንበት አሳደው ገብተው የማይተረዱን ይመሰላችሃልን ? ምን አባዜ አሰች

ሉን ይህን ነጭ ምጭ ምጭ ያሰኘን ? ይህን ጥያቄ ለሚመለከተው ሁሉ ከሰነዘርኩ በኋላ
 ደብተራው ፀጋዬ በሚያውቀው ቅኔያዊ ቋንቋ፤ ሁለት ከዘመናት በፊት ከዝነኛ ባለቅኔዎች
 የደረሰኛውን ሁለት ቅኔዎች፤ ለዚህ ለመጀመሪያው ክፍል መዝጊያ ይህንን ዘንድ አቀርባ
 ለሁ - ትንሸቱና አጭሪቱ ቅኔ "ጉባኤ ቃና" የምትባል ስትሆን፤ ረዥሙ ደገሞ "መወደስ"
 ይባላል። ሁለቱም ቅኔዎች በሚያንፀባርቋቸው ይዘት አንጻር - "እኛን - ለፀጋዬ ወገኖቼ ነን"
 የምንለውን ሁሉ አንድ በአንድ ይመለከታል። ይህን ሃሳብ ከመሰዘንዘር ባሻገር የምለው
 ሌላ ቃል የለኝም። "ለብልህ አይዘረዝሩም - ለአንበሳም አይመትሩም!!" ይባላል የለ!!!!

1ኛ - ጉባኤ ቃና ቅኔ (ባለቅኔው መሪነታ ሰመኝ ይባላል።)

ኢትኦጵዮስ ህዝብ - ዘወለድከሙ በተደላ ፤

እስመ ለግርያም ደንገል - ዘወለደቶ ቀተላ። (ላላላ ላላ)

2ኛ - መወደስ ቅኔ (ባለቅኔው ቄስ ገበዝ ካሳ ይባላል)

አለቦ ዘመድ ጊዜ ተዋርዶ ፤

ወይከውን ባአደ ጊዜ ተዋርዶ ዘመድ ፤

እመሰ ይትሌኦል በንብረተ ሰጋ ግእድ ፤

ጥቀ ዘመድ ወጥቀ ነገድ ፤

ባአድ ይዘመድ ፤

እምሃበ አለቦ ነገድ ወእምሃበ አለቦ ትውልድ ።

ሶበሂ ተሰአለዎ ለሃዋርያ አይሁድ ፤

ሃደገ ፈጣሪሁ ወቆመ ምስለ ባአድ ፤

ዘመድሰ የሃንሰ ወልደ ነገድ 2ኛ ፤

እስመ ኢተፈልጠ ምስለ አሙ አሰከ መቃብረ ዘይወርድ ። (ሃሃሃ ! ሃሃሃ! ላላላ !)

የሁለቱም ቅኔዎች አጠቃላይ ትርጓሜያዊ መንፈስ - በአግርኛው ቋንቋ -

".....ሲታመሙ ታሞ - ሲሞቱ ካለሞቱ ፤

በምን ይታወቃል - ሰው ወዳጅነቱ.....!!" እንደሚለው ቃለ አዝማሪ አይነት ነው።

*****ሁለተኛው ክፍል ይቀጥላል*****

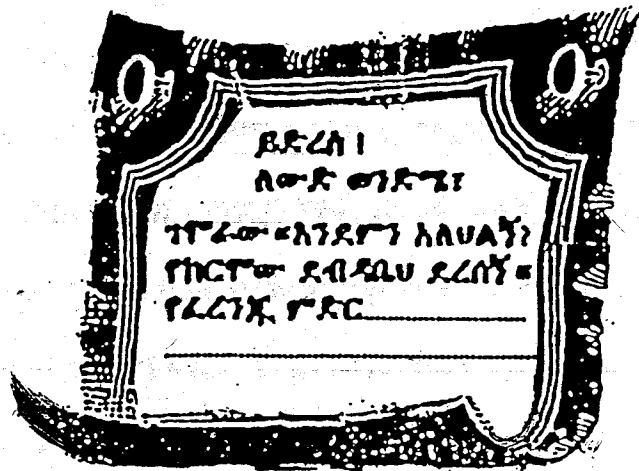
የአሰረኛው ፀጋዬ ገብረ መድህን

(ደብተራው)

ያልታሰሩ

ነፃ ደብዳቤዎች!

ከፍል ሁለት

(ገሞራው - ሀገረ ሰዊድን)

1990-1998

ከፍል ሁለት

”.....ከታጠቁ አይቀር - ሱሪ !

የጥገቱን ነበር - የተፈሪ ።

ገን አይመችም - ለሱሪ !

አጣብቆ ይዞ - ከቀኝ ከገራ ።.....”

(1958 - ዩኒቨርሲቲ)

ከብዙሃን የፀገዩ ወይን ቅኔዎቹ ውስጥ፤ ይህ ዝነኛው ነበር። ዝነኛ ያደረገውም ያን መሳይ ይዘት ያለው ቅኔ፤ በዚያ ቀላፊ ዘመን ላይ ለማቅረብ የነበረው ድፍረት ነው ።

”ሞአ አንበሳ ገርማዊ ቀዳማዊ አጌ ሃይለ ሰላሴ፤ ሰዩመ አገዚአብሔር፤ ንጉሥ ነገስት፤ ወላገ ዚአ አጋላዝት ዘኢትዮጵያ” የሚባሉ ሃያልና ገናና ንጉሥ፤ ከመለኮት በተሰጠ ሃይል፤ ሀገሩን ፍ ሀዝቡን ፤ እንደሰም አቅልጠው፤ እንደገልጸው ቀጥቅጠው የሚገዙበት በነበረበት በዚያ ወጣሪ ዘመን ላይ፤ ያን መሳይ “ገናኛውን ንጉሥ የሚዘረጉጉና ከፍና ዝቅም አድርጎ የሚዘ ንቅ ሃይለ ቃላት ያዘለ ቅኔ በአደባባይ ማቅረቡ ነው። እንዲያ ያለው አነጋገር፤ በዚያ ሰንገ ዘመን ላይ ማቅረብ ማለት፤ በገዛ ህይወት ላይ መፍረድ ማለት ነው። ፈሪሃ አደናይ አድር ባቸው በአማላጅ ብርታት የቅርታ የሚያደርጉ ከሆነ - ” አርባ ጅራፍ (አኮርባጅ) ጆርባ አሰኪተላ ያሰልጣል” - አለያም ንጉሱ ያመረፋ ከሆነ በተመኒ ሲባጎ ገበያ መሃል ያሰጠለ ጥላል። ገና ወቅቱ የለውጥ ዋዜማ ሰለነበር፤ ቅኔያዊ እራምታው በተለየ ሁኔታ በማጥረም ለም ብቻ እንዲታለፍ፤ የዝቋላው አቦ የረዱ ይመሰለኛል። የቅኔው ይዘታዊ ትርጉም ሲፈታ አቋራጭ ብሂሉ “ተፈሪ አላፈናፍን አለን!” (ነገነት፤ ፍትህ፤ ኢኮኖሚያዊ ርትእ፤ የመናገር፤ የመገናኛ ተሰባሳቦ የመወያየት መብት - ባጠቃላይም የሰብአዊነት ፀጋ የሆነው ዲሞክራሲ ያ የለም!...) ማለት ነው። እንዲያ ያለውን ነጃሲ ቃል ባደባባይ ተናገር - በተአምር ሃይል ካልሆነ በስተቀር - ሻረ ማነው ለሰላሲት ነፍሱ በሰላም ወጥታ የምትገባ? የማይሞከር ድ ርጊት ነበር - በወቅቱ !!! በዘመኑ ያን መሳይ ሃይለ ቃል ተናገረው ፤ አባር መከራቸውን የበሉ ብዙሃን እንደነበሩ አናውቃለን !!!

የሚገርመው ግን፣ ፀጋዬ ያን ሁሉ የመከራና የፍዳ ፀሊማን አዝማናት አሳልፎ፣
"ፍትህና ርትእ - ነፃነትና መብት" ተከብረው ይሰፍናሉ በሚባልበት በስተሂለኛ ዘመን ላይ
በባንዳው የወያኔ በረሃማ ጉድጓዳዊ አሰር ቤት ውስጥ፣ አሳር አበሳውን አየበላ ለአመታት
መኖሩ ነው። በዚህ መጣጥፊ የማዘክረው ፀጋዬን በመሆኑ አንጅማ፣ በየአሰር ቤቱና በየው
ሀኒ ቤቱ ጉረኖ ውስጥ፣ ታጉረው በመማቀቅ ላይ የሚገኙት ንፁሃን ወገኖቻችን ቁጥር የትየላ
ሴ ነው ?

እንደ ቤተ ክርስቲያን ማደጎ ልጅነታችን፣ እኔና ፀጋዬ ከብዙሃን መሰል ካህናት ጋር
በቅርብ የምናውቀው የጥንታውያን መፃህፍት "አንድምታ" ሀተታ፣ በአንድ አስተምህሮአዊ
አንቀፁ ላይ ተከታዩን ታሪክ አሰፍሯል። ".....

(አንድምታዊው ትረካ፣ በብዙሃን መልካዊ ገፁ ሰለሚገለፀው ጣኦት በከንቱነት ነው)

".....' ወበምክንያተ ሰብእ ከንቱ ቦአ ውስተ አለም ከመዝ '።
በከንቱ ብኑ ምክንያት እንዲህ አድርጎ ወደዚህ አለም ገባ
አንድም - በ ብኑ ምክንያት ከንቱ ጣኦት፣ እንደዚህ አድርጎ
ወደዚህ አለም ገባ።.....' አምሳለ ዘገብሩ ሎቱ ቀዲሙ ለዘ
ሞተ ሰብእ ይከዜ ከመ አምላክ አክበርዎ !.....ለሞተ ሰብኑ
ቀድሞ የሰሩለት ምሳሌን ዛሬ እንደ አምላክ አድርገው አከበ
ሩረት 'ለ' የቀረው ነው። አንድም - "ለዘገብሩ ሎቱ አምሳለ
ሎቱ ቀዲሙ" ይላል። ለሞተ ሰብኑ አምሳለ አድርገው የሰሩት
ጣኦትን ፣ ዛሬ እንደገና አምላክ አድርገው አከበሩት።" ይህስ
እንደምን ነው ?" ቢሉ - (ታሪኩ) - ለሰሎሞን 'ቤሩህ' የሚባል
ልጅ ነበረው ። በሀፃንነቱ ተቀሰፈበት ። ከሃዘን ፅናት የተነሳ፣
እህል አልቀምሰም፣ ውሃ አልጠጣም አለ ። " ዘመዶቹ ከእህል
ተሰይቶ ይሞታል!" ብለው፣ እንጂት ጠርበው፣ መልክ አውጥ
ተው ፣ ቀለም ቀብተው "ልጅህ አንጅ ብኑ ተነሳ!" አሉት። "ል
ጅ ብኑ ነህ ?" አለው። "አዎን!" አለው። አሉ ከቤት አግብቶ
አቆመው ። እነዚያም "አምላክ ቢሆን ነው አንጅ ፣ አምላክ
ካልሆነ ተናገረን ?" ብለው "አሳዩን !" አሉት ። "አይሆንም!"
አላቸው። እነዚያም " እኛ በጠፈብነው እንጂት ሊገደድብኝ

በሚገኝ የጉድጓድ አስር ቤት ውስጥ ሰንገውና ቀፍድደው በማሰር ለአመታት ያሰቃዩት ህይወት "ፀፍፀፈ ምእራፍ" ከጠቀሱ በሂላ፣አሁን በሁለተኛ ክፍል ወደ መደብኳቸው ደብዳቤዎቹ አመራሰሁ።.....

፪፫

መጋቢት = ፭ = 1978

አክሱዋ ፡ ኃይሉ ፡ 7/የሐንገረ

እንደሚገኝ ፡ አላላ ፡ ጀል?

እኛ ፡ ቂርቆስ ፡ የገደሎ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉን ፡ ገደሜ ፡ ገደሜ ፡ ስንል ፡

እንደሚገኝ ፡ በሐተ ፡ ከፍተኛ ፡ በገሰ ፡ የሐውን ፡ ዛፍ ፡ ማንነታቸው ፡

እንደሚገኝ ፡ ሆኖ ፡ በየጊዜው ፡ ይገኛሉ ፡ ይገኛሉ ፡

እኛ ፡ በጣም ፡ ይገኛሉ ፡ ግንባታችን ፡ ከመቀመጫ ፡ አላላ ፡

ገደብ ፡ ስላለን ፡ እየመረጠን ፡ ነው ፡ ለጽናት ፡ እንደተገለጸ ፡

የሆነው ፡ ጠቅላይ ፡ ስልጠና ፡ ስለሚገኝ ፡ ስለሚገኝ ፡ ጠቅላይ ፡ ጠቅላይ ፡

ጠርገኛ ፡ ታሪካችን ፡ ስለሚገኝ ፡ ገደብ ፡ ገደብ ፡ ገደብ ፡

እንደሚገኝ ፡ እንደሚገኝ ፡ አገገገገ ፡ ስለሚገኝ ፡ ይህን ፡ ይህን ፡ ስለሚገኝ ፡

እንደሚገኝ ፡ እንደሚገኝ ፡ ጠቅላይ ፡ ግንባታችን ፡ እንደሚገኝ ፡

በገደብ ፡ የተገኘው ፡ ሆኖ ፡ ጠቅላይ ፡ ነው ፡ ----- >>

ድር በየጊዜው (የገዢና የተገዢ ድግስ) ላይ፤ መጠነኛ ለብታ ተሰምቶን፤ ሞቅ ሲለን የምንዘምራት አንዲት የማህሌተ ገንቦ ወረብ ነበረችን ። መዘመር ብቻም ሳይሆን፤ በቸብቸቦ አስገብተን እንደነክርባታለን። "....ወገደሙኒ - ገደሙኒ አንትሙ ! ወገደሙኒ - ገደሙኒ አንትሙ ! እኝ ! ብርሃኑ ለአለም ! ብርሃኑ ለአለም ! አንትሙ ብርሃኑ ለአለም!" የምትል ነበረች። ለአርድት ቅፅላዊ መጠሪያ የሆነችውን "አይዋ" ን፤ በደብዳቤው አግዝ ይነት ይዞ ብቅ ያለው ፀገዩ ወይን - "እኛ ይኸው ለህ የገደም ሰዎች ሆነን - ገደሜ፤ ገደሜ፤ ስንል !....." በሚል ብሂል፤ የበረሃ ኦርውን እንደተጣወረው ይገልጻል። ታችና ላይ ደፋ ቀና ሲሉ ውለው፤ በሰተማምኸው ላይ አንኳ ሁነኛ ግረሬያ መኝታ የማይገኝበት፤ ከቁንጨውና ከመቻሌው ወራሪ ሃይል ገብ ገብ የሚገጥሙበት፤ አሰተማኝ የሆነ የምሳና የአራት በቂ አሰቤዛ የማይገኝበት ፤ እንደልብ - የአጅና የፊት የአግርና የጠቅላላውም አካል (ግራቭ) መታጠቢያ ውሃ የማይገኝበት፤ ሲብስበትም ጨልፈው የሚጠጡት የፍንጃ ውሃ የሚነጥ ፍበትን በረሃማ ቦታ ነው - ፀጋዬ "ገደሜ! ገደሜ!" እያለ የሚያሞክሻትና የሚያሸበሰብላት! "ቤቴ ካሉት - መቃብርም ይሞቃል" እንደሚሉት ያለ ብሂል ነው ። ለመስዋእትነት የተሰለፈን አንድ ሃይል፤ የምንም አይነት መራራ ፈተና፤ ከትግሉ ሊያገደውና ሊከትረው እንደማይችል፤ ቁርጣዊ ውሳኔን የሚያንፀባረቅ ነ በባላዊ የመንፈስ ሃይልና ነዲድ ውስጣዊ ስሜትን፤

የሚገልጽ ቋንቋዎ ቃና ይመስለኛል - የበረሃን ህይወት ተጣውሮ "የገዳም ሰዎች መሆን!"
 አዎን፣ ጥግትን፣ ረሃብን፣ እርዛትን፣ ከቆላ ደጋ መንከራተትን... "በአንተ ሰብአዊ በአንተ ነፃነት
 በአንተ ፍትህ፣ በአንተ ርትክ....." ሲሉ ታገባና ችሎታዎን ገራ ላይ ተሰልፎ መዋደቅ፣
 የቆራጥነት ቀጥተኛ ነፀብራቅ ነው። ለአንድ ሳምንት ብቻ ቢሆን ኖሮ መልካም ነበር። ለወ
 ራትም አድጜ ቢሆን ኖሮ ባለሰለቶም ነበር። ለአመትም ጊዜ ቢሆን ባለመረረ ነበር። ለሁ
 በሉልኝ ወገኖች! ፀገዎ ወይን በለምለም አድጜው መግቢያ ላይ ጀምሮ ነው መላ አድጜ
 ውን መሉ በበረሃ ለአመታት ያሳለፈው። "መፅኅኤውን ይሰጠው!" ይላሉ አበው፣ አንደዚያ
 ያለውን ሰብአዊ ትኩረት ሲያገናኝቡ ነው። የፀጋዬ ቆይታ የትኩረት ባህርይ መግለጫ
 ብቻ ሳይሆን፣ አሱ ራሱ በደብዳቤው አንደገለፀው..... "አኛ በጣም ደህና ነን። ማህሌታችን
 ን ከመቆም አላቋረጥንም!!....." ይላል። ተራውን ማህሌት ሳይሆን፣ ቅኔያዊ ብሂሉ ነው።

አንደግዳታው፣ ፀገዎ ወይን "ደብተራ" የሚል ተቀፅላ ሰዎች አለው። ለሁ
 አንዳች ምክንያት የተቀጠለለት ሰዎች አይደለም። አንደካህን ልጅነቱ፣ ከህፃንነቱ ጀምሮ
 ገእዘ ህፃን ራዕዮን የተለመው፣ ተወልዶ ባደገበት በባህሪ፣ ከታላቁ የዝቋላ(ዝ ቆላ) ገዳም
 ነው። አባቱም ታላቅ ካህን ነበሩ። ከነአቡዬ ገብረ መንፈስ ቅዱስ ገድል አንስቶ፣ በገዳሙ
 የሚሰጠውን የዜማ፣ የቅኔና የሊቃውንት መፃህፍት ሲቀፅል ያደገ ነው። ያንንም መንፈሳዊ
 ትምህርቱን (ያሬዳዊ ፀዋት ዜማ፣ እፁባዊ ቅኔውን፣ ህሩያዊ መፃህፍቱን) በማጣቀስ ነው -
 "ደብተራው!" የሚል ሰዎች የተቀፅለለት። ካካባቢ ከነበሩት የትግል ቃል ኪዳናዊ ጋደኞች
 ቆይቶ አንደሰማሁት ከሆነ፣ የፀጋዬ በነበረበት የትግል አካባቢ መሰማራት፣ አስተዋፅኦ ያደረገ
 ገው "ለጎራው" ብቻ ሳይሆን፣ ለየደረሰባቸው የጎጃምና የጎንደር ገዳማትና አድባራትም
 ጭምር ነበር። ቀደም ሲል ባካበተው የቤተ ክርስቲያን ትምህርቱ በመጠቀም፣ በየታላላቅ
 በአላቱ ወቅት ሁሉ፣ በየአብያተ ክርስቲያናቱ በመገኘት፣ ከፍተኛ የደብተርነት አገልግሎት
 በመስጠቱ፣ ከበሪታና አድናቆት ብቻ ሳይሆን፣ በካህናቱ መወደድን አምርቶ ነበር።

በየአውደ በአላቱና በየክብረ ቅዱሳኑ አለታት በየደብሩ አየተገኘ፣ በሚደብረበት
 የክብር የቅኔ ማህሌት መከራጋዊ ቦታ ላይ፣ ከካህናቱ ጋር በመሰየም፣ በገራገኑ ጨንቃዊ
 ተዋረዶ ላይ ከላሽኒኮቭን አገልግሎት፣ በቀኝ አጁ መቋሚያውን ይዞ፣ በአቋቁሙ ዝግጁ
 ሲውረገረግ ለተመለከተው፣ ፍፁም ያሬድን አንደግዳታው፣ በዙ ሰዎች ፅፈው ለኛል፣ በተ
 ለይም ደግሞ፣ በቀኝ አጁ ፀናፅሉን ይዞ፣ መረግ ዱን ፣ ገሱ ሰንፍ፣ ፅፍኦቱን አንደቅደም

ተከተሉ አያፈራረቀ ሲያሰነካው፣ ከካህናተ ሰማይ አንደ አንዱ፣ ፀጋና ግርማ ሞገስ የረበበ ት ሆና አንደሚታይም ገለፀው ለኛ ለ = ገና ከዋዜማው ምሽት ላይ ጀምሮ፣ ካህናቱን በግሰ ተባበርና አሰፈላጊውንም በአላዊ ስርአትና ዝግጅት ሰያደርግ ላየው ሰው፣ ፀጋዬን አንደገ ዳሙ "አበ ምኔት" አለያም አንደ ደብሩ "አለቃ" አድርጎ ነው የሚቆጥረው፣ የሚቃኘውን "ዚቅ" ቃኝቶ፣ የአለቱንም በአላዊ "አንገርጋሪ" መርቶ ፣ የሚወረበውን ለዘብ በተቀዳሚ አዚሞ ነው፣ የቅኔ ግህሌቱን በአላዊ ስርአት የሚያከናውነው ብለውኛ ለ = እኔም ብሆን ፣ አንደዚያ ያለውን ቤተ ክርስቲያናዊ አገልግሎት፣ አንደነባር "ደብተራነቱ" አንደማያቅተው በጭራሽ አልጠራጠርም ፣ ትሎታውም ሆነ ከሂሉ አንደለው አውቃለሁና።

ያም ብቻ አልነበረም ፣ ፀጋዬ የተሰማራበት የትግል ቦታ፣ ስትምህርተ ቤተ ክርስ ቲያን (ለቅኔ - እነዋሽራ፣ ለዜማ - እነቤተ ልሂም፣ ለብሉያትና ሃዲሳት - እነደብረ ታቦር) መገኛ ምንጭ የሆኑ መካናት (ደብሮችና ገዳማት) የሚገኙበት በመሆናቸው ፣ ሊቃውንቱ ዘንድ አየራ "ይቀፅል" አንደነበረም አረጋግጧለሁ። "በአንዲት ጠጠር ጥንድ ወፍ !..." ይላልም፣ የሽው ነው። ፀገየ ወይን፣ አንዲህ አንደዛሬው፣ በኩታራ ወንጀለኛነት ተፈርጆ፣ ከበረሃ አዘቅት ውስጥ ተጥሎ ይማቅቅ አንጅ፣ ታሪካዊቷና ጥንታዊቷ የኦርቶዶክስ ተሞላ ቤተ ክርስቲያን ካፈራቻቸው፣ ጥቂት ገሉዳንና ክቡራን ብርቅዬ ለጆኛ ውስጥ አንዱ ነው። ቤተ ክህነት ከለገሰችው፣ ከቅኔ ከዜማና ከመጻሕፍቱ ትምህርታዊ ትሎታው ባሻገር፣ በሞ ራላዊ ህሊናና በኤቲካዊ ልቦና የታነፀ፣ እጅግ ትሁት ሰብእና የተላበሰ፣ ትሁት ገርና ርህራህ ሰው ነው። በዚያው አንጻርም፣ እውነትንና ሃቅን ተመርኩዞ፣ እጅግ ደፋርና ጎበዝም ነው።

ይህን ይህን መሰል ባህርያቱንና ከትግሉ ጋር አጎራብቶ በድርብነት የሚሰራውን ትግብርቱን ከገለፅኩ በሂላ፣ ከላይ ወደ ሰፈረው "የደብዳቤ" ይዘቱ አመለካለሁ። "..... እኛ ግህሌታችንን ከመቆም አላቋረጥንም። ዝግ ብለን እየመረገድነው ነው ! ለፅናክቱ አንቸ ኩልም ! ምድሪቱ መቸም አልመከነችም፣ በየጊዜው መልካም መልካም መርጌቶች ታፈ ራሰች፤ ሲያለዘቡ ጉድ ናቸው !....." እያለ ፀጋዬ የሚገለፀው፣ በቅኔያዊ ብሂል ሲሆን፣ አባባሉ አንደደብተራነቱ ከላይ የጠቀሰኩትን የቅኔ ግህሌት ያፊዳዊ ስርአት ሳይሆን፣ አን ደጎራ ታጋይነቱ፣ በሰራዊተ ደርግ ላይ የሚያወርደውን ነጎድጋዳዊ "ቅጣት" ነው። "አንመ ረገጥለን ሲል ደመቅ ባለ ድምፅ፣ ሰፊውን የከበር ገገዊ ክፍል በተራዘመ ቆይታ እየመቱ፣

በሚዜመው አይነት ፣ የደርግን ሰራዊት "አንደመረገዱት" (በሰፊ መዳፍ አንደከደከበት) ሲገልፅ ነው። (የተክሎ ማዳን ወታደራዊ የማጥቂያ ሰልጠና ሳይሆን ይቀራል?) "ፅፍአት"- የሚባለው፣ ከህግማት ቀናት አንድ ሲሆን "በጥሬ ማጪል"ን ያመለክታል። ስራቱ ተፋጣኝነት አለው። ከበር "ፅፍአት" በሚመታበት ጊዜ፣ ምቹ ፈጣን ነው። ያንን አሰመልክቶም ፀጋዬ "ለፅፍአቱ አንቸኩልም" ይላል። ከሆነም "አድግ" ቀስ ብሎ መገለጥ አንድ! በየ ጊዜው የሚነሱትም "መርጌቶች" ደንደርውንና ሸካራውን ደርግ "ሲያለዝቡ" ስሉጥ መሆኑንና ፍቸውን መናገሩም "በሰምና ወርቅ ቅኔያዊ ሰልጠና" የማህሌቱን ሰርአት፣ ከጎራው ተገባሩ ጋር አያነፃፀረ በሰምረት ሲያቀርበው ነው። ታዲያንን ዛሬ፣ ሌላ ደነዝ(ሞርን) ሃይል ተነሳና ያንን የመሰለ ሊቅ፣ ከዚያ አይነት እውቀቱ ጋር በረሃ ውስጥ ባለ አሰር ቤት ጠፍቶታል። የሚገርመው፣ ደርግን በትግሉ ያንበረከከ፣ እሱ መሆኑ ሲታወቅ፣ በዋዜማ ላይ የመጡ "የድል አጥቢያ አርበኞች" የድሉ ተጠቃሚ በመሆን፣ ፈራጅ አሳዋጅ፣ ቆራጭ ፈላጭ መሆናቸው ነው። አርሰዎስ ይህን ትንግርት ምን ይሉታል?

« . . . ለመሆኑ ገሰገሰ ስለሆነ ፡ ጋር ፡ ግንኙነት ፡ ታደርጋለህ?
 ስራ ስለሆነ ፡ ደር ፡ የሚወቀው ፡ ስነ ፡ ልጅ ፡ ገንዘብ ፡ ለደቆልገኝ ፡
 ፡ ስራ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ስርገብ ፡ ፡
 ገንዘብ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ስርገብ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ፡ ስርገብ ፡
 ስራ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ስርገብ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ስርገብ ፡ ፡
 የሰራዊቱ ፡ ስራ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ስርገብ ፡ ለደቆልገኝ ፡ ስርገብ ፡ ፡ »

"...አርከከ ወአርከ አቡከ ኢትህድግ" (የግል ወዳጅህን ቀርቶ፣ የአባት ወዳጅ አትተው) ይላል ጥንታዊው ሰሎሞናዊ ምእዳን ። ለየትውልዱ ምክርና ተገሳፅ መሆኑ ነው። ይህም ብሂል፣ አበው - "የአባት ወዳጅ - የደንጊያ ገድጋጅ" - አንደሚሉት ያለ ነው። እናት ቤተ ክርስቲያን ኮትኩታና መልምላ ያሳደገችው፣ አንደ ፀገዩ ወይን ያለ ምሁር፣ የትም ይኑር የትም፣ ምንም አይነት ፈተና ይገጠመው - "አፍቅር ቢፀክ ከመ ነፍሰክ" (ጋደኛህን አንደ ነፍሰህ ውደድ) የሚለውን መሰረተ ትምህርት መርሳት አይችልም። አንደን ሰው ማፍቀር የቻለ፣ ያከብረዋልም ያሰብለታልም ማለት ነው።

በላይኛው የፀጋዬ አንቀፀ ጦማር የምናነበው፣ ይህን መንፈስ ነው። ለሁለታችንም የቅርብ ወንድም የሆነ፣ በጥበብና በእውቀት አምላኩ ለይቶ የሰራው፣ በአዲስ አበባ ይኖር ነበር። ስለዚህ ወንድማችን፣ እኔም ቀደም ባለ ዜና የሰማሁት፣ የመልክክ ሞቱ ደርግ ፅዋ

ደርሶት የማለፉን መርዶ ነበር። አጅግ አገዥ ፀፀቴን ካወጣሁ ቆይቼ ነበር። ፀጋዬም የሚለው የወንድማችንን መርዶውን ሰምቼ "ሀገረ ህይወትን ያዋርሰልኝ ብዬ ደምድሜ ነበር" ነው። "አሁን ግን የሰይጣን ጆርው ይደፈን ብያለሁ!!" ይላል። በህይወት መኖሩን በስተሂሳ ላይ አረጋገጠ። እኔ ይህን ነጥብ አዚህ ላይ የማነሳው፣ የፀጋዬን "ስለወንድም መቆጫትና መጨነቅ" አስመልክቼ፣ ለሌላው ሰው ያለውን "አሳቤ፣ ርህራሄ፣ አፍቅር ቢፀ፣ ልዩ ፍቅራዊ ሰሜትና ሰውን የማክበር ዝንባሌውን....." ለማሳየት ነው። አስታውሱ፣ ያለበት የትግል ፍትህ ጊደ፣ ፍትህ ላለ ወዳጁ አስታውሶ ማሰብ ቀርቶ ፣ አዚያው ባለበት አስቸጋሪ ሰፍራ ላይ እንዳለ፣ የደቂቃዎች ፍንካች ነፃ ጊዜ አግኝቶ፣ አለታዊ ጉርሱን እንኳ፣ በሰርአት መመገብ የሚችልበት የተረጋጋ ሁኔታ አያገኝም። እሱ ግን ከዚያ ሁሉ ውጥረትና የትግብርት አጣብቂኝ ውስጥ ወጥቶ ፣ በመኖሪያቱ ከተማ ውስጥ ላሉ ወንድሞቹ ሁሉ የሚያሰብ ሃቀኛ ወንድም ነው። እንደዚያ ያሉ የመከራ ቅፅበቶች ውስጥ አያለ፣ ያ አልበቃ ብሎት፣ ከዚያ ፀሊም ኩነት ውስጥ ተሻግሮ፣ ሰለተቸገሩ ወገኖቹ የሚያሰብና ሰለአድላቸውም የሚጨነቅ ሰው መሆኑ። ፀጋዬ በባህርይ ክቡርና አርቆ አሳቢ ሰው። "እንደሆነ፣ አማኖና ፍፁምታዊ ማሰረጃ ነው። አዎን! እንግዲህ የዛሬዎቹ "ብሩሃን መሪዎቻችሁ ነን!" እያሉ የሚያቅራሩቱ ባንዳ ወንበዴዎች፣ እነፀጋዬንና እሱን የመሳሰሉ ኢትዮጵያውያን ወገኖቻችን በየጉርኖው አሰረው ነው። "በሂደት እንፈተዋለን!!!" እያሉ ምናምንቴያቸውን የሚያቀረጡብን !!! ከዚህ የበለጠ ገፍና በደል፣ ፍዳና ደይን፣ ደባና መከራ ይኖርን?

የዚህ ትውልድ አንጋፋ የሆነ ወገኖች - "ኢትዮጵያ! ሀዘቧ! ነፃነት! ፍትህ! ርትእ! ባጠቃላይም ክብረ ህዝብ (ብዙሃን - ዲሞክራሲ)....." እያልን ዘመናችንን መሰረት አሪ ሰንላ የኖርነውና፣ ግማሾቻችን በእስራት፣ ጥቂቶቻችን በሰደት፣ የቀረነው ደግሞ በተለያየ የፈተነና የቸገር ውጥረቶች ተሰንገን የማቀቅነው፣ ዋናውና መሰረታዊ አላማችን፣ ሀገራችንና ወገኖችንን "ለመታደግ" ባደረገነው ትግልና ተጋድሎአዊ ገድል ነው። ይህንንም ትግል ከማያወላውል ብሄራዊ ገቡ ለማብቃት የተጠቀምንበት ቀዳማዊ ሰልጣን "ብአራዊ" እንደነበር የሚያውቅ ሁሉ ያውቀዋል። ትግላችን ህጋዊና በሰርአተ አመክንዮም የተደገፈ ነው። መነሻና መድረሻው፣ አልፋና አሜጋው ማራኪና አማኖዊ ምክንያት አለው (ጀስቲሩ ይድ ኮዝ)። እኔ በዚህ አጭር ፅሁፌ ላይ አካትቼ ማስቀመጥ አችላለሁ።

".....ጥንት ቅድመ ታሪክ፣ አለም እንደተፈጠረ - ገና ሰማይና ምድሩ ተሳሰሙ ይኖሩበት ከነበረው ክፍተት ውስጥ፣ እምሃቦ አለቦ ክች ብለው ደርሰው ሲገዝቱ፣ ለሰው ልጅ መቅድመ ፍጥረት የሆነው ቀዳማዊ ፍጡር የተገኘው ፣ በምድረ ኢትዮጵያ ነው። ሰብአዊ ፍጡር ብቻም ሳይሆን፣ በሀይወት ለማሰኛር መደገፊያ የሆኑ የተፈጥሮ ትሩፋቶች ም(ምግብ፣ ልብስ፣ መጠለያ) በዚያው ወቅት በአንድነት የተገኙት፣ በሀገረ ኢትዮጵያ ውስጥ ነው (የገብሱንና የሰንዴውን፣ የጥጡንና የፀጉሩን፣ የዋንዛውንና የቀሩትንም ሺ አፀዋት፣ በምድረ ኢትዮጵያ በቅድመ ታሪክ መገኘት፣ ዝርዝር ሀተታውን ለሰነ ጥናትና ለሰነ ምርምር ሊቃውንት አተወዋለሁ) ያ ሁሉ በእንደዚያ መልኩ ተቀነጃጅቶ ከተጀነጀነና ከተገደገደ በሂላ፣ ከድሀረ ታሪክ ልዩ ልዩ ምእራፋዊ አርክሮች ተዋረድ ላይ፣ በየዘመኑ የደንጋይ፣ የብረት፣ የብራና የወረቀት... እየተባለ በሚጠቀሰው የሰላጣኔ ዘርፎች ላይ፣ አድገታዊ ለውጦችን በማፈራረቅ፣ ለኢትዮጵያውን ብቻ ሳይሆን፣ ለመላው አለም ጭምር፣ ኢትዮጵያው ያን ፀጋና በረከት መፈገጠት ብቻ ሳይሆን "ቸምቧ" ተደርጎ እንደተረፈ፣ የትላንቱም፣ የዛሬውም ታሪክ በማሰረጃ መዝገቧ ። ይህ አውነታዊ ታሪክ የነገም ሃቅ ይሆናል ። አንገዲህ አንደ ፀጋዬና አንደኔ ያለው የቀለም ሰራዊት ያደረገው ትግል ቢኖር፣ ይህን ታሪካዊ ሃቅ ለማስከበር ብቻ ነው ። አራ ብለን የጨሀነውም - "የሃገራችን ህልውናና ቅድምና (በኩረ ኩሉ ኩነታት) አትንኩብን!!" በማለት ነው ። ይህ ቅድምና የታሪክ፣ የሰላጣኔ፣ የጥበባት፣ የባህላዊ የፊደል፣ የመጻፍት..... ብቻ ሳይሆን፣ የሰጪን፣ የአንሰሳቱን፣ የአፀዋቱን፣ የፍሬያቱን (ቡና)፣ የአ ዝርአቱን (ጤፍ ሰንዴ) የማዘድናቱን..... የመሳሰሉትን ሁሉ ያጠቃልላል ። ዛሬ ትላንት የተ ፈጠሩ እንደነበሩ ዚላና ኮሎምቢያ ያሉ የሩቅ ታናናሽ ሀገሮች ሳይቀሩ "ቡና የኛ የተፈጥ ሮ ምርት ነው!" እያሉ፣ በአለም ማቅራራት ይዘዋል ። ኢትዮጵያ ገና በሰተፈተኛ የለመለመና ያበበ ሰላጣኔ ወቅት "ከወርቅ፣ ከአልማዝና ከከርከዴን በተሰራ የመታጠቢያ ገንዳ" ስትጠ ቀም በነበረችበት ጊዜ፣ ገና ህልውናቸው ያልተከሰቱ የአውሮፓና የአሜሪካ ሀገሮች፣ ትላንትና ተነስተው "የምድሪቱ አንጋፋ አባቶችና መሰራቶች ነን!!" ብለው ሲፈልጉና ሲያቅ ራሩ፣ "ለዚያ ክብር ምናችሁ አድርጋችሁ? አታጭብርብሩ!!" እያሉን በመጨረሻ ነው የኸውና ዛሬ በያለንበት፣ አሳር ፍዳችንን እያሳዩን ያሉት !!! መከራ አንብላ እንጅ፣ የኢትዮ ጵያን የታሪክና የሰላጣኔ ብኩርናና ቅድምና፣ የፈለጉትን አድርገው ቢንጨረጨፋም፣ ከቶ

መጋራት አይችሉም። ይልቁንስ - የአበጠ የትኝ ገዛት ህልግቸውን አግብቶ "ለቀቅ!"
ያድርጉንና በተሃድሶ ህይወት ራሳችን በራሳችን ብቻ አየተዳደርን እንዳንኖር አይረብሱን።

«... በተረፈ - ለግራና - ለቀኛኞች - መተግበር - ነው - የሰው»
ገንዘብ ገቢ - የሥነ-ገጥሞ - ቅጥ = ልምድ = ጠቀላላ = ለአካባቢ -
ደርግ - ደግሞ = ሕይወት - (ከሀገር፣ ለሀገር፣ ለሀገር) -
ግንባታ) ልንጠቀም፣ ልንሰራ - ለራሳችን - ደናግሮ - ልንገባ -
ሁሉ ተጓዥ = ልየተዘጋጅ - ግንባታችን - ጋር = ለራሳችን - ልየተዘጋጅ -
ራሳችን - ግንባታችን = ልንጠቀም፣ ነው -
ይህን - የሚያደግ - ልሁ - ለሰው = ነው - ልሁ -
ልየተዘጋጅ - ግንባታችን -
ፋር - ደግሞ።
ይነው =
የተገባ (አንድ ሰው ለሌላ)
አም - ልውጥ ወይም ልገባ - ልንጠቀም -
ሁሉ - ልንጠቀም = ልንጠቀም - ልንጠቀም - >>
ሁሉ - የሚያደግ - ልሁ - ለሰው = ነው -

ይኸ ጠማራዊ ደብዳቤ ከተከተለ በዛሬው ቀን መንታ ሱባኤ አመታት ሞልታል።
በዚያ ዘመንና(1976) በዛሬው ዘመን(1991) መካከል ያለፈው የዘመን ማለባ ጠዘሃን እን
ገዳ ነገሮችን፣ በየወቅቱ እንደደለል አያስቀመጠ ያከማቸው አንቶ ፈንቶ፣ አቲሆ ባቲሆና
አርሲ ኩርሲ (ፐርሀርሀ) ፣ በዛቱ ይኸን ያህላል ተብሎ ለመገመት ያስችገራል። በዚያ
ዘመንና በዚህ ዘመን መካከል የተከሰተው ዝግገት፣ ሁልቆ መሳፍርት የለውም ። ከኛ
ውጭ የሚገኙ ጎረቤት ሀገሮች፣ እነሱ ደን ተተረማምሰዋል። እነሱ ማሌያ እንደወትሮ አቸው
"በይነ መንግስታዊ" ቋንቋ ፈጥረው መናገር ከማይችሉበት ገዋ ከፍተት ውስጥ ተነክረዋል።
የነፋቃንዳ ብሩንዲን ህዝባዊ አልቁትም ያጠገሉ! እዚያው በሂራዊ ቤታችን ውስጥ፣ ጸንዴ
በግንገቡ ብቻ፣ የሀገሩና የህዝቡ "ፈጣሪ ነኝ" የሚል የወታደሮች ቡድን ተነስቶ፣ የምድሩን
ጨርሶ በማዩን ልግጥ ብሎ አስኪ መረቅን ድረስ፣ በህዝብ ነፍስ ላይ ነቀዘ፣ ሸና፣ ኮሰ፣ የሚገ
ርመው ደግሞ ሌሎች ሲያወሩ ሰምቶ "ሪፐብሊክ" ሆኖለሁ አለ። አንዲህ ያለውን መዶር
ዬት፣ ፀጋዬ በላይኛው ደብዳቤው እንደተናገረው "አናፋ-በት" አለ። አንደ "ወጤዎቹ ዋር
ዴዎች" ማለቱ ነው። በዛሬው ዘመን ላይ "ከልቢ" ናት አያሉ የሚያብጠለጠሏት ሱዳን፣
ለወትሮው "ወያኔ ሻቢያ" በዚያው ጭና አዲስ አበባ ያስገባች ወዳጆቸው ነበረች። የዛሬ
ውን አያድርገውና - ራሷ "ሻቢያ" መንትያ ወንድሟ "ወያኔን" እንኮኮ ብላ፣ በደደቢት በኩ
ል አቆራርጣ፣ ከፈረደባት አዲስ አበባ ላይ አምጥታ ያራገፈቻት ነበረች። አያልፍ አይሰ
ወጥ የለምና፣ በዚያና በአሁኑ ጊዜ መካከል፣ ያ ሁሉ ሆኖ፣ ዛሬ አዲስ ቢቅ አየተቃኘ ነው።

ልክ ፀጋዬ እንደሚለው "...እኛ ግን ሁሉንም እየታዘብን፣ከህዝባችን ጋር በረጅሙ እየተነጋገርን፣ ረጅም ጉዞአችንን እንደቀጠልን ነው!!!"...ይህ ሀቃዊ አባባሉ ፣ሰሃ እንደማይወጣለት ጤነኛ የሆነ ህሊና ሁሉ ይረዳዋል ብዬ አምናለሁ።

የሚገርመው፣ እኛ በሩቅ ተቀመጠን እየታዘብን ባለንበት ወቅት፣ ከጣም ራመንትኞች አንዱ፣ በተሳሳተ ዝግጋና ቅመራ (ሚስካልኩሴሽን)... 'ሰ-አልፋዊው 'ሀ' አልፎ የሰነዘረ፣ቢቀር ቢቀር (ቢያንስ ቢያንስ) ወለዋዊውን 'ሀ' አይሰትም በሚል መላ ምት ያቀረበው "የሸራ-ሮባድ-መ-ዛላ አንበሳ" የካርታ ይሉ የገበግ ጨዋታ፣በፈጠረው ጠንቅ፣እሃ ቴና ሞህድ የነበረች ትግርኛ ቋንቋ ሳትቀር ፣ ባልነበረባት አዳና ባህርይ፣ሁለት ተፈልግ በመንታነት ለትሰነጠቅ በቃች።ወዲ አፈወርቂ አስበው የነበሩት 'የፎረሽው ሪፈራንደም' በሀገራቸው አርቲፊሺያል ህልውና ጉዳይ ላይ ጤና እየሰሰቸው ሰለተችገሩ -"እነሼራሮንና ባድመን" ወርረን እንደመያዥነት በመጠቀም፣ትልቁን ባህራዊ ድንበራችንን እናስከብር!"... የሚል ሲሆን - ባልጠበቁት ሰላጭ፣ከመንታ ወንድማቸው ጋር ሳይቀር ለሀገራቸው በቁ ። በኢትዮጵያውያን በሄራዊ አሳቤ አንጻር -"ሸራሮ አለያም ባድመ ወይም ዛላ አንበሳ" በሉ የሀገራዊ ድንበር ችግርም ሆነ ውጥረት አለያም ጥያቄ የለም። ጥንትም ሆነ ዛሬ አለም አቀፍ አውቅና ያለው ድንበራችን፣ባህረ ኢትዮጵያ (ቀይ ባህር) እና ሱዳን፣ኬኒያ፣ ሶማሊያ ና ጂቡቲ ዙሪያ ገብ ምድራችን ነው። ፀገየ ወይን በጦማሩ እንደከተበው፣ይህን ህዝባዊና ሀገራዊ እምነታችንን እንደያዝን.."እኛ ሁሉንም እየታዘብን፣ከህዝባችን ጋር በረጅሙ እየተነጋገርን ረጅም ጉዞአችንን እንደቀጠልን ነው.....ይህን እምፅፈው 'አለሁ' ለማለት ነው።".. በርገጥ የኢትዮጵያ ህዝብ፣ገርና ርህራሄ፣ ቅንና ለሀገሩ አንስፍስፍ - ሲለውም የለየለት ጀግና ህዝብ ስለሆነ፣ እንደ ፀጋዬ ያለውን ታጋይና አሳቤ ልጁን፣ምን ጊዜም ሊያጣ አይፈልግምና - አንተው "ይህን የምፅፍለህ 'አለሁ' ለማለት ነውና !" እንደልከው፣አስቲ አባክ ህን በአዶናይ ስትል (ቢቻል ከአስርህ ተፈተህ) ኑርለት!!!

*****ሶስተኛውና የመጨረሻው ክፍል ይቀጥላል*****

ክፍል ሶስት

(የመሰናበቻ ማሳረጊያ)

”.....አጃምባ የምትባለው ደግሞ ከተማ፣ በስተምእራባዊው የሰቶክሆልም ከተማ ጩና ላይ የምትገኝ የምታዋቀር ከተማ ናት። ብዙ አይነት ቅርፅና መጠን ያላቸው ህንፃዎችን በደረጃ ላይ አቅፋ ስትታይ፣ አቅፋቸው የሞላ ሴት ወይዘር አናት ትመሰላለች። የታላቁን የሰቶክሆልም ከተማ ያህል የህዝብ ብዛትና አፈና አይታይባትም። ከከተማይቱ አምብርት ላይ እንደ ቻይና ደራጉን አፍጠው የሚያዩ የሚመስሉ ህንፃ ፎቆች፣ ጉብታው ላይ በመተከላቸው፣ ከየትኛውም አቅጣጫ ሆኖ ወጭ ወራጁ ሁሉ ሲያቸው ይችላል። ከበሰ ተኔ መኖሪያ በኩል ያሉቱ ባለ አስር ፎቆች የሆኑቱ አምስት ህንፃዎች፣ ቀረብ ብሎ ላያቸው ፣ ድር ለሰላፍ የሚወጣውን፣ ጠምበለል መሳዩን የክብር ዘበኛ ሰራዊት አይቶ ግየት ነው። የኔ መ ነሃሪያ የሆነችው አነስተኛ ባለሰዎች ሸኔ ህንፃ፣ ከነዚህ ረጃጅም ህንፃዎች ገርጌ ስርቻ ውስጥ” አለሁ! አለሁ! አይኝ! አይኝ!” ትላለች። ሁሉ ነገር እንዲቆምኪ አይደለ!

ታዲያንን - አለመን ሰዛዥ ቆይቼ፣ በስተመጨረሻ ላይ መኖሪያ ድንኳን ተክዬ የምናርባት፣ በርቅዬ መካኔ ናት። በቅድማዋ የወትር ሰሪቷ፣ በአካባቢው ይኖሩ የነበሩ ገበሬዎች፣ የአጃ አህል የሚያመርቱባት ለሰላሌ ምድር ነበረች። መጠሪያ ሰያጫዋን ያገኘችውም ከዚህ አገልግሎቷ የተነሳ ነበር። ከተማይቱን ሁለት ይሉ ሲሰ ላይ ሰንጥቀው በየጊዜው አየመጡ የሚገቡኝን ብዙሃን ወገኖች አሉኝ።

ታዲያንን - አንድ ቀን ይህን የፀጋዬን ገደል ሰጫጭር፣ ከነዚህ ወዳጆቹ ውስጥ ከዚችው መኖሪያ ከተፍ አሉ። አህል ውሃ አቅርቦን ሰንጨዋወት፣ ከመካከላችን አንዱ፣ ”አስቲ ያንን 'ክፍት አሸንዶ' (አገን ክፍል) ክፈትልን' አለኝ። እኔ ብዙ ተሳላችተን ቲቪውን መክፈት ካቆምኩ ቆይቷል። ለአንገዶቹ ፍላጎት ስለ መጀመሪያ ጊዜ እንደገና በዚያን ቀን ክፈትኩ። ቲቪኸን ለካስ የውሻ ጣንዳ ወኪሎች፣ በሰቶክሆልም የተከሰት ናጉል። ከአማርኛ ቋንቋ ጋር፣ የከረረ ግብግባዊ ትግል የሚመስል አንድ ሰው ሲንተባተብ ጀመረ። ”ሁላችንም - ምናለን በሚያውቀውና በሚያመቸው በራሱ ቋንቋ በላቶደድ?”

አልገና፣ ግዮት መስማቱን ቀጠልን።

በዚያን ሰዓት ከአጃምባው አድባሬ የተሰባሰቡ ወንድሞችና አህቶች፣ ከወትሮው ይልቅ እጅግ ሆድ የባላቸው ሆነው ነበር። የሚናገሩት ሁሉ በቀበፀ ተሰፋ የተለወጠ ሃይል ቃል ነበር። የሰውን ገፅታዊ አካል እጅግ አያብጠለጠሉ ደጋገመው ከመናገራቸው የተነሳ ቢቸገረኝ "አባባችሁ ከሰውየው ገገዊ ትችት ይልቅ፣ የሚተፋውን የተሸዋረረ አመለካከቱ ገና የተሸመደመደ አስተያየቱን በተገላገሰ በትር መጠለዝ የተሻለ ነው!!" በግለት አስተያየቱን ባቀርብላቸውም "አሻፈረን!" ብለው "ሸውራራ አመለካከትና ሸምድምድ አስተሳሰብ መሰረፅ የሚችለው ከተናጋሪው ሰፊታዊ አካልና ተፈጥሮአዊ ቅርፅ ነው! ግንው ከተክለ ሎሚ፣ ጣፋጩን የብርቱካን ፍሬ ግምረት የሚችል? "አያሉ፣ ጭቃ ጅራቶቻቸውን ያወርዱበት ገቡ። ከቀደምቱ ኢትዮጵያውያን ነገስታት አፄ ናኦድም ይበሉ አፄ ሚናሰ አለያም ንጉሰ አይዙር - በአካላዊ ቅርፃቸው "ጉጭማ ነት" ይበሉ "መፃፍት" አለባቸው ይባላል ነበር። እንደዚያም ሰንኩሰ አካልም አንኳ ሆነው የነበራቸው ገርማ ሞገስ "እጅግ መፍርህ መደንገፅ ነት" ነበረው ይባላል። ይኸ ያሁኑ "በገዛ ፈቃድ መሪ ነኝ" ያለ ሰው፣ ሁለቱ ገምቢያጣና ይሉኝታና ሃፍረት ያልጣፈበት መገለጫ ሆኖ ባደጠይ ሲቀልድ፣ እንዴት ዝም ብሎ ግዮት ይቻላል? መፅሃፉም የሚለው፣

".....ኢታህትት ሎቱ ርእሰክ ወኢታርምም ሎቱ አፋከ፣ ለብአሲ አብድ

ወመስተአብድ፣ አላ ገሰዖ ወአመድሱ ገዖ አሰመ ነሳኤ ገፅ ወአምኦ....."

(በመንፈስም በአካልም ድውይና "መፃፍት" የሆነ "ጉጭማ"፣ ራሱ አብዶ ሌሎችን በአብደቱ አስኪያሳብድ፣ ገሰፀው፣ ተቸው አንጅ ዝም ብለህ አትሰረው ሲል ነው!) እነዚያ አንገዶቹ፣ ሰንት ሀገር ቅርጽ መጥቶ፣ ጭቃው ካሉበት ሰፍራ፣ ከፊታቸው ገጭ ብሎ፣ የሆነ ያልሆነ አንቶ ፈንቶ ነገር አየቀጠረ ሲለፋደድባቸው ተመልክተው፣ እንደዚያ ቢተቹ አይፈረድባቸውም።

እንደ ምድር ያረጀው ጥንታዊው ብሄራዊም ሆነ አለም አቀፋዊ ባህል መሰረት፣ በየትም ሀገር በመሪነት ስልጣን ላይ ተቀምጠው በተረ መንገስት ሊይዙ የሚገባቸው ግለ ሰቦች ሁሉ፣ ቢያንስ ቢያንስ ከተራው ሰው፣ በመልካዊ ገፅታውና አቋሙ "የሚያስደነገጥ ገርማ ሞገስ" ያላቸው መሆን አንዳለባቸው ይታመናል። እንደዚህ ያለውን ጥንታዊ አውነታ በማመሳከር ይመስላል እነዚያ አንገዶቹ፣ በሰውየው ላይ የወረዱበት።

"...መተቸት ነፍሰ አካሉን (ሃሳባዊ አመለካከቱን) አንጅ፣ ገላዊ ሰውነቱን (ገገዊ አካሉን)

አይደለም! "አንዴት ትሰናሰብ? የተሸመደሙረ ሃሳብ የሚፈለፈውና የተንሸጠጠ አመለካከትም የሚሰርፀው፣ ሙሉነት ከሌለው ጎደሎ ሰው (ጉጭማ ድውይ መግተክ) ስለሆነ፣ ለምን "አሁን ድን ጥቅም - ዳውላውን ተቆ!!" ትሰናሰብ ብለው፣ "ምንጩን ትቶ አላሉን!" አንዲሉ የመነሻና

የመድረሻ (Cause & Effect) ውጤቱን ሳያገናኝሱ መተቸት "አንዴት ትክክል ነው? ትሰናሰብ? አበት አይደለም ወይ ትል የሚወልደው?" በማለት ጨህብኝ =

ከላይ አንደጠቀሱት፣ በዚያ ቀን ማምሻ ላይ ፣ ያንን ተንኮለኛና መርዘኛ ፊልም ሰንክታተል በነበረበት ወቅት፣ እንግዶቹ ባዩት አስተዛዛቢ ትርኢት፣ የተሰማቸውን ውሰጣ ዊ ሰጭት በገለፁልኝ ጊዜ ያቀረቡት ላቸው አስተያየት ነበር። አወደዱልኝም። በጅምር የተውኩትን የምሽቱን ሁኔታ ፣ አስቲ ትንሽ ላክልበት = (በግንጋጋዳች ጉዳታዊ ፣ ፍጥነት ገንጻህ)

የፊትኛው ሰውዬ አንደጠፈሰ፣ ቀጠለና አንድ በምኑም በምኑም፣ የቤተ ሰሊሆምን "ጉጭማ" የሚመስል "መግተክ ቢጤ" ከበስተፊቱ ከተደረደሩለት ድምፅ ተቀባይ ማጉሊያዎች እየተገጠራራ፣ አሱም አንዲሁ፣ በአማርኛ እየተንተባተበና እየተንተባተበ፣ አይኖቹ ተገልገለው ከጥርጁቸው አስኪወጡ ድረስ እየጨከ ማቅራራት ጀመረ። ሁላችንም "ወቸው ጉድ!!?" አልን።

ለካስ ዲስኩፋን ለሃጩ አስኪዝረበረብ ድረስ ሲረገጩ አምሸቶ፣ እኛ የደረንሰበት፣ የመጨረሻው ክፍል ላይ ኖሯል። ሰውየውን ገዢ ሰሌዳውን አተኩር ላየው ሁሉ፣ ፍፁም እፁ የጠፋበት የቀትር ጋኔን (ጋንጨራ) "ይመስላል። ወጉ አይቅርብኝ ብሎ ይመስላል፣ ከሸንገብቱ ላይ፣ የቆላ አለሌ ጤም መሳይ አብቅሏል። ግንባሩ አንደቀጭን ኮበሌ አርገዝና አምጥሙጦ የወጣ ነው። ላህያዊ ቅርፁ፣ አንደ ድርው የመርከቶ ደንድር ሽልጦ ክብ አይሉት ሙሉሙሉ (አባል) አይነት ሆኖ ቅርፁን ለሸ ነው። ሲናገር - አንዲቱን አረፍተ ነገር ከጨረሰ በሂል፣ የራሱን ክር መልሶ አንደሚያጠነጥን ከርካሳ ካሌት፣ የጊዜ ቆይታ (ኢንተረሻል) ያደርጋል። ስለደሰካራው ሰብአዊ የአካል ምንነት መግለጫ ለመስጠት ያህል፣ እንጂ የግናው የምንንጋገርበት ርእሰ ሰለምሽቱ ዲስኩር ዲስኩራዊ ይዘት ይሆናል።

"..... የጨዋታውን ህግ ማወቅ ያስፈልጋል!!" ሲል ነበር እኛ ማየት የጀመርነው። ያው የፈረደበት ደንብም ፈረንጅ ሲናገር የቀረረማት ምንትፍ ብሂል መሆኑ ነው። እኛ ግን ግንጋጋዳችን የጋገርነውን የህገ መንግስት ቁጣ፣ እንደሰ ከነበረው አንክርዳዶና ሰና

ፋ ተቀበሉ፤ ለማለት የሚፈልግ ይመስላል። አዎ ወትርስ ቢሆን የሌሎች ጨዋታ፣ ከአመዱ ከመረፈው አፈር፣ ከአሻዋው..... ተደባልቆና ተላቁመ አይደለም እንዴ ቁጣ፣ እንጂ፣ አም ባሻ፣ አየተባለ ህፃናት ሲጨዋቱበት የሚውሉት ግጥምን ቢሆን፣ እነማንም ሰርተው ለአባ ወራዎቹ ማሙሽ የሚያቀርቡት፣ ምኒን ከምን(ኩሱም አይቀር) አደበላልቀው እንደሆነ፣ በጥንታዊው የነግሙሽና የነግሚት ጨዋታ ህግ የታወቀ አይደለምን? እኛ ጉጭማ ሰውዬ እንዴት ሊያገናኙት ቻሉ?..... የጎረቤትን የዲሰኩር ክፍሎች ብቻ መጠቃቀሱ በቂ ይመስለኛል። "ጉጭማውን" ከነባንዳ መንጋው ከሚኒልክ አዳራሽ ተገተልተሉ እንዲገባ ያስቻለው ለአመታት አድማ" መርሆዬ!" እያለ በዱር በገደሉ፣ በበረሃና በምድረ በዳው ሲጨፍር ሲያቅራራ የነበረበት "አመፅ" መሆኑን፣ ዛሬ ጠፍቶት ይሆን - 'ከናንተ ምንም አይነት አመፅ እንዲካሄድ አንፈልገም! እኛ የምንፈልገውን ስልጣን፣ ሀብትና ደስታ አግኝተናልና ከእንገዳህ የሚያስፈለገው ሶስት ነገር ብቻ ነው!! ይኸውም 'አንደኛ ሰላም! ሁለተኛ ሰላም! ሶስተኛም ሰላም!!'.... እያለ ሲንተባተብ፣ እነዚያ ወዳጆቹ - መቼም ሲበዛ ታጋሾች ናቸውና፣ በትእግስት ሲያዳምጡ አመፅ = ትክክለኛ የድንቁርና ነፀብራቅ ነበር። "አመፅ" እኮ የራሱ ውስጣዊ መመሪያ ቋሚ ህግ ያለው የተፈጥሮ ስነ-ስርዓት ነው። በተለይም በማህበረሰብ አሳቢ ውስጥ አጅግ ጎልቶና ደምቆ በትግበርት የሚታይ ጉልህ ኩነት ነው። ሳይንሱ በቋንቋው "ሱፐርሳቸሬትድ" ይለዋል። ሲበዛበት መጠኑንና አቅሙን ሰቶ የመገንፈል ባህርያዊና ድርጊታዊ ስሪት ነፀብራቅ ነው። በሁለነተናዊ ትግበርት አፈፃፀም ላይ ማገጠር ይቻላል - ይህን ሃቀኛ የማመፅ ህግ፣ "ጉጭማው" እንዳለው ወይም አሱ እንዳይደረግ ስለተመኘው ብቻ ሊገታ የሚችል ተልካኝና ቀላል ሰነ ስርዓት አይደለም - አመፅ። ከዚህ ቀደም በአለማችን ውስጥ ከዳር አስከዳር የተነሱ ገናኖችን ሁሉ የፈጠረ አመፅ ነው። በተራውም አነሱንው መልሶ በአፍጢማቸው ለመድፋት ሲነሳ፣ ለመከላከል ሞከረው ነበር። አንድም የተሳካላቸው አልነበሩም። በነሙሶሊኒ፣ በነሂትሰር... መመሳከሩ በቂ ነው። "ሌላውን ሁሉ ማድረግ ይፈቅድላችኋል! ከአንዲቱ አመፅ በስተቀር!!" አለና አያ" ጉጭማ"። የኢትዮጵያ ህዝብ ደግሞ "ከአንዲቱ ነፃ አውጭዋ 'አመፅ' በስተቀር" ሌላ ምንም የሚፈልገው ነገር የለም። በግላዊ አመፁ "ህዝባዊ ህገ መንግስት ደንገግ" በማወጅ፣ የዘረኞችን ከፋፋይ ኢህጋዊ ቆሻሻ ሰነድ ደምስሶ ያጠፋል። "ለብሄራዊ እርቅ ቅድመ ሁኔታ አያሉ የሚንጨጨት

ን ባለፈርስ አምላኮችንም በአንድነት ደቅቶ ዶጋመድ ያደርጋል። በሶስተኛው ዙር ትግል የተተሰመው ፍልጫ፣ ዘረኞች ባንዶችን ከነፈጣሪ ጌቶቻቸው (ኢምፔሪያሊስቶችና ኮሎኒያሊስቶች) ጋር ባንድነት ድባቅ መቶ በየገልገታቸው ሳይቀብር አይቆምም። ነገ የሚታይ ነገ የሚፈፀም ድላዊ ኩነት ነው። አስከዚያ የቅርብ ወገኖቻችንና ሰላዮቻችን ከአለም ዙሪያ አየሰበሰበ "ሰሰኢኑ! ሰሰኢኑ - ሰይፍን ዋልታን ኩኑ - አንት ዘአድና..." አያሌ ያፋሽክ!!!!

አንግዶቹ የሚሉት - "...በቆየ የየገገሩ ልምድና የተዘወተረ ባህል፣ አንድ በሃገር መሪነት ሉአላዊ መክርግ ላይ የተሰየመ ገለሰብ፣ ቢያንስ ቢያንስ ያለበትን ማእርጋዊ ክብር ለመጠበቅ ሲል፣ በግላዊ የሰብአዊነት አካላዊና ገግዊ አካሉ (Personality) መፍርህ ወመደገገፅ የሚንፀባረቅበት ግርማ ሞገስ የተገናፀፈ ፣ ሌላው ቢቀር ፣ የአነር የፋደት ያህል መድምምነት (Charismatic & Magnanimous) የሌለው መሆን አለበት። እኛ ሰው የሚታይባቸው ምልክተ ገፅ፣ አንደ ሀገር መሪነታቸው፣ ይህን ቅድመ ሁኔታ አያካትትም። በቀደመ ታሪካችን ውስጥ ፣ እነአይዙር ይሉ አነናኦድ አለያም ሚናስ፣ ያን መሰሉን ቅድመ ሁኔታ ያሟሉ ባይሆንም ፣ በጨዋ ባህርያቸው አማካይነት ያስተካክሉት ነበር ። እኛ ዲሰኩረኛ ሰውዬ ግን ፣ በረጅሙት ሃሳብ አንገር ፣ ግልብነትና ቀላልነት ይታይባቸው ስለነበረ፣ ከሁለቱ መሰፈርቶች አንዱን አንኳ ያላሟሉ በመሆናቸው፣ አንግዶቹን አበሳጭቶ፣ ለአነጋገራቸው መክረር ምክንያት ሊሆናቸው ችሏል። ያም ብቻ ሳይሆን ፣ ሰውየው አንኳንስ ለባታሪ ካዊቱ ታላቅ ሀገር (ኢትዮጵያ) ቀርቶ ፣ ለተገኙበት የአድዋ መንደር የወረዳ ገዥ መሆን አይችሉም !!!"..... የሚል አጠቃላይ ድምዳሜ ነበር የሰጡት ።

ይህን ፅሁፍ ወደ አሚመለከተው የዲሰኩረኛው ተረብ ላቅና። "የፖለቲካ አስረኛ ብሎ ነገር የለም !.....አስረኞች ምህረት ይጠይቁኝ !....." ። ይኸ አንገዲህ ቅጥት ካልተባለ፣ ሌላ ምን ነገር ሊባል አንደሚችል ከቶ አይገባኝም። ባጭሩ መተቸት ይቻላል። ፀጋዬ እና ብዙሃን በብዙ ሺህ የሚቆጠሩ ቆፍጣኖች ኢትዮጵያን የታሰሩት - "የጠ.ሚ.ሚሰት ቀ ሚሰ ሲገልቡ እጅ ከፍንጅ ተይዘው" አለያም "የፕሬዚደንቱን ባለቤት መታንታ ሲቀዱ" እጅ ከፍንጅ ተይዘው ነውን ፣ ለዘመናት በእስር ቤት ያለፍርድ ፍዳ ፈጠቃቸውን ሲበሉ የኖሩት? ኢትዮጵያዊ ባለሰራው ወንጀል ቀርቶ በፈፀመው ወንጀል አንኳ፣ አስካላመነበት ድረስ፣ ጥፋቱን ተቀብሎ - "ምህረት የሚጠይቅበት ባህሉም ሆነ ልምዱ አንደሌለው" ስ

ለምናውቅ፣ አስር ለማኖር የተዘየደ ቅርሻት እንጅ "ይቅርታ አድርገልኝ" የሚለው ስ
ው ከቶ እንደም እንደማይኖር፣ ከወዲሁ ህሊና ካለው ሊያውቀው ይገባል።

"ነገረ አመፅ" አለያም "ንፍረተ ትግብርት" - እንዲሁ በዘፈቀደ እንደሌሎች
የደመና ሸንት ጭርቅታ ፀንሶ የሚወለደው ፣ አለያም በጠራራ ፀሃይ ላይ ጋኔል ለማገረር
ድንገት የሚበርቅ የወርሃ ሰኔ "ብራቅ" እንዳይደለ ቀደም ባለው አንቀፅ ላይ ገረፍ አድር
ጌ አልፎው ነበር። የደደቢትን ሰራዊተ ደናቁርት ለማስተማር ሲባል፣ መለሰ ቀለብ፣ ሰለሰ
ቸላል፣ መናገር ገድ ይላልና - የብዙ ኩነታዊ ፍጭትና አርሰበርሰ ፍትጊያ፣ የአጠቃላይ
ድምር ውጤት መሆኑን ማስተማር ያስፈልጋል - አቶ አምበርብር አመፅ !!! - ምስጢራዊ
ኩነቱ "የሞልቶ መፍሰስ" አለያም "የፈለቶ መገንፈል" አለያም 'የተሰባብሮ መደርመስ'
ድርጊታዊ ውጤት ነው። ልኩን ሲሰት፣ መጠኑ ሲበዛ የሚከሰት ኩነት ነው። የአፈነቀቃል
ባህርያ "ቁጠኛ" (ሻይኦሎጊስት) ክስተት ነው። በተራ ኩነታዊ ሰሪቶች ውስጥ እንኳ፣ በጉልህ
ይታያል። ለምሳሌ - ጭነት የበዛበት ማንኛውም ነገር መገልበጥ ብቻ ሳይሆን ይወላል ቃ
ል፣ ግፊት በዝቶበት የጣዘ ፊኛ (ባሎን) ይፈነዳል። እጅግ ጣዘ የበረረች ክር፣ ሰበት ሲበዛ
ባት፣ ፈ ብላ ትበጠሳለች። አሳት ላይ የተጣደ ውሃ፣ ነዲድ በዝቶበት ፣ ከንፍረት ደረጃው
ሲደርስ ገንፍሎ ይፈሳል። መፍሰስ ብቻም ሳይሆን፣ ሲጠብሰው የነበረውን ነዲድ አሳት፣
በቅፅበት ያጠፋል። እነዚህን የመሳሰሉ የአመፅ ኩነታዊ ተምሳሌቶች፣ በሺ መደርደር
ይቻላል። "ዘምር በመጠን!" ይላል ያገሬ ካህን። አለቅጥ ቢጨህ፣ ጉረርው እንደሚበጠስ
ሲመክር ነው። በማህበራዊው አንስሳ የሀብረተ ሰብ ህይወት ውስጥ፣ አመፅን የሚመለከቱ
ብዙሃን ህጋውያን ኩነቶች አሉ። "አመፅ" ከሰዎች ዘንድ ሊከሰም የሚችለው፣ ጨቋኝ የ
ሆኑ ግፊኞች፣ ለአንዴም ለምንጊዜም ተደምስሰው ሲጠፉ ብቻ እንደሆነ "የሆኑ አንቀፅ
ቁጥር አንድ ይደነግጋል!"። አመፅ አስኪፈነዳ ድረስ መለገሙ ግን፣ መጠላከያውን የድጅ
ኖ ጡንቻውን አስኪያደራጅ ድረስ ብቻ ነው። እነ ፀጋዬ ባልፈፀሙት ወንጀል፣ በገዛ ምድ
ራቸውና በግለኛ ሀገራቸው ውስጥ፣ ለአመፅ ታስረው የሚማቅቁትም "ፅዋው አስኪሞላ
ድረስ" እንጅ፣ አንድ ቀን አመፅ በራቸውን አንኳኩታ "ኦ ውጡ! የነፃነትን አየር ተንፍሱ!"
ለማለት ከቶች ማለቷ የማይቀር ነው።

በቅርባችን ከምናያቸው አንዳንድ የአመፅ ምሳሌዎችም መጠቃቀስ ይቻላል። በየብሱ

ላይ የሚሸከረከሩትን ግናቸውም አይነት መንገደኛዎች (ጥተራዊ) አካላት ፣ ስንገ ሳይወዱ በገድ የሚያንቀሳቅሳቸው "ጥገደኛው አመፅ" ነው። የባለጎጣውን መኪናና የባለሃዲዲን ባቡር አንኳ በንጠቅሰው ነዲድ አሳት ተጭርበት በመቀጣጠልና በመንደድ ላይ የሚገኝ፣ በጥተር ጋን ውስጥ የሚገኝ ነዲድ ቤንዚን፣ ከተጨረሰት ቃጠሎ ለመሸሸ ሲል፣ በገዛ ራሱ ትገል ያካሂዳል። በጋኑ ውስጥ ታፍናና ታምቆ አንዳለ፣ አሳት የተጨረሰት ቤንዚን መፈናፈኛ ሲያጣ፣ ለህልውናው ድህነት ሲል፣ የጥት ሸረት ትገል ያካሂዳል። ከታፈነበት የነዲድ አመቃ ውስጥ አንዳለ ሲወጣጠር፣ የውጥረቱ ሃይላዊ ግፊት፣ መንኮራኩሩ የቆመበትን ጎጣ ሲያንፈራፍር፣ ካለበት ቦታ መንቀሳቀስ ይጀምርና፣ ግፊቱ በጠነከረ መጠን፣ የጎጣውን የመሸከርከር ፍጥነት አንዲጨምር ያደርገዋል። አንዳንዴ መኪናም ሆነ ባቡር ሲቃጠል የምናየው፣ የቤንዚኑ አመፅ አሸንፎ ድል በመምታት፣ በሃይል በጥርቆ ሲወጣ ነው። ይህ አጠቃላይ ንባብ ቃል (ቲኦሪ) በአየራት ላይ ለሚከንፈው ነፋሪት (አውርፕላን)፣ በባህር ላይ ተንሳፎ ለሚንሸራሸረው ጆልባና መርከብ ሁሉ ይሰራል። በሶኻላዊው ግህበረ ሰባዊ ኦር ውስጥ የምናየውም አመፅ፣ የአፈናና የአመቃ ርቱካዊ ውጤት ነው። አነወዲ አንቶኔ አመፅ ፅን ያን ያህል የፈሩትና "ከጨዋታው ህግ ውጭ ነው" የሚሉት፣ ወደው አይደለም፣ የኢትዮጵያን ህዝብ ለአመታት፣ የምን ያህል አፍነውና አምቀው አንዳስቃዩት ያውቃሉና።.....

አንደተጠቀሰው፣ የሚቃጠለው የጥተር ውስጥ ነዲድ፣ ከቃጠሎው ለግምገማ ሲንፈራፈር አየሩን (ለነፋሪት)፣ ውሃውን (ለመርከብ) በነዛሪት (ፐርፔሊር) ሲቀዝፍ፣ አውርፕላኑም ሆነ መርከቡ ከመንሳፈፍ አልፎ ይንቀሳቀሳል። ዞር ዞር ያ የታፈነ ቤንዚን፣ ከቃጠሎው ለመተንፈስ ሲወፈጭ የመንኮራኩሮቹን አካላት አንዳንቀሳቀሰ መረዳት አያዳግትም። ነፋሪውን በአየር ላይ፣ መረከቡን ደግሞ በውሃ (ባህር) ላይ ተንሳፈው አንዲምዘዝጉ ያሰቻለው፣ ውስጣዊ የቤንዚን አመፅ መሆኑ፣ በግህበራዊ ህይወት ውስጥ ለሚከናወኑ ድርጊቶች ሁሉ በአርአያነት የሚያገለግል ቋሚ የተፈጥሮ ህግ መሆኑን ግመን ይኖርብናል። ይህን ነባር የተፈጥሮ ህግ፣ በገባቸውም ባይገባቸውም፣ ከደደቢት አምባ ለተፈለፈሉ ደናቁርት መላላሶ ግስተማር፣ ገድ ይላል። በርገጥ ባይገባቸው ነው አንጅ፣ አነሱን ራሳቸውን፣ ከሰድስት አመታት በፊት፣ ጭው ካለው የሃውዜን በረሃማ ምድረ በዳ ፣ ሳያሰቡት አምጥቶ ደንገት ከምኒልክ ፀአዳ ቤተመንግስት ያስቀመጣቸው "አመፅ" ግመን አለባቸው። ቀላሉ መግለጫ "ወ - ሻ"ን "የፈጠረ አመፅ ነው" የሚለው ቋንቋ ይገልፃል።

እኔ "አባ ፈንቅል አመፅን" የማየው፣ እንደ "አቃቤ በአት ፈንቺ" (Time Bomb) ነው።
 እነ ወደ ደደቢት ስለፈሩት ብቻ፣ ግሸሽ የሚጠፋ ምትሃት አይደለም። ጊዜው ሲደርስ፣ የ
 ጊዜው ጊዜ፣ ድምብቅ ተምባ ብሎ ይገለባበጣል። የሚጨቁት ሁሉ፣ የማያልፉት ፍትሃዊ
 መቅሰፍት ነው። ይህ ግለት ሊያልፉ የሚችሉበት መንገድ፣ ጨርሶ የለም ግለት አይደለ
 ምንጠተጨቅኑ ወገኖች ጋር አሁንም በእኩልነት አርከን ላይ ተቀምጦ፣ ሃቅና ሉጂክን መ
 ሰረት ባደረገ አርቃዊ ውይይት አግካይነት መደራደር ይቻላል። የእኩልነት መድረክ የሚ
 ባለው ደግሞ፣ የጠፈጠፋትን ግለ ወጥ ህገ መንግስት አቅፎ፣ ለዲሞክራሲ አሰራር አጣጣ
 ጅ የሚሆኑትን ^{ጠቅላይ} ባላዊ የተቃዋሚዎች ዋልታ አስወገዶ፣ ያለወንጀል ግሰረጃ በሺ የሚቆጠ
 ፋ ገፁሃን ወገኖችን አስር፣ የሃገሪቱን ህብትና ንብረት በግል ውጤት ሚሊታሪውም ሆነ ፖ
 ሊሱ የግል ጠባቂ ዋርድያ... በሆነበት ጨለምተኛ ሁኔታ ውስጥ ሳይሆን፣ አነዚህ ሁሉ ህዝ
 ባውያን አሴቶች ሁሉ በጋራ አገልግሎት ተቀይረው፣ ተገብረዋል። ሲረጋገጥ ብቻ ነው።

ከበሰተላይ እንደተረከው፣ የየብሱ ተንቀሳቃሽ መንገደኛ (ሞቶር)፣ ከቤንዚናዊ
 ቃጠሎ የተከሰተው ሃይል፣ ወደ ጎማዎች ማገፈራፈር ሰሪት ተለውጦ፣ የመጓጓዣን እንቅስ
 ቃቤያዊ ተአምር እንደፈጠረ ሁሉ፣ በለሰላሳው ሶኻላዊ የግህበር ሰብ ህይወትም ውስጥ፣
 በነወደ ወያኔ-ሻቢያ የሚፈጠር፣ የአፈናና የአመቃ ሰብአዊ ቃጠሎ፣ የማይቀረውን አመፅ
 ፈጥሮ፣ ለጎንጎን፣ ለፍትህ፣ ለርትእና ለመብት የሚደረገውን ፍትረያ በግፋትም፣ እንደ ቀን
 የድል ደመራ ተክሎ የችቦ ብርሃን እንደሚያበራ የሚያረጋገጥ፣ ሳይንሳዊ ሃቅ ነው።

የህዋውና (የአየር) የጠህፋ (የውሃው) ምልክተ ሃይል፣ በነፈረና በተቃጠለ፣ በታፈነና
 በታመቀ የነዳጅ መተራመብ፣ የሰማያትን ባለአክናፋት መንኮራኩሮችና (አርፕላን ሆነ ሳታላ
 ይት) የአለመ ማያትን ተንቀሳቃሽ አካላት (መርከብ ይሉ ጀልባ) በፍፁማዊ ትገብርታዊ ሃ
 ይል፣ ያለውድ በገድ ሰንገ ማሸከርከር የቻለ፣ በተፈጥሮ ህግ የሚመራ "አመፅ" የደቃውቁን
 ኢምፕሎች፣ የነ 'ው -ካ' ገ፣ አፈናና አመቃ፣ አገራና ጭቆና ብትገትኑን ሊያወጣ አይችልም
 ብሎ የሚያምን ግለሰብና ቡድን ቢኖር፣ ከነውሼ ዋርዶ በአምሳላዊ ቅርፅ አንጅ በአስተሳ
 ሰብ በምንም የማይለይ መሆኑን ማረጋገጥ ይኖርበታል።

ከምድሩ ወደ ላይ ከፍ በለን፣ ስለሰማያት አሳቤ የተገፋ መዛገብትን የመረመርን እን
 ደሆነ "አጅሬ አመፅ" በብዙ መልክ ሲገለፅ መኖሩን እንረዳለን። አንዳንድ መረጃ ለጥቀስ!
 በድህረ ክርስቶስ 33ኛው ዘመን ላይ፣ ሰውን ለማዳን የመጣ አምላክ በራሱ ፍጡራን ሰዎ

ች ተይዞ ያለወንጀሉ ከተቀጠቀጠ በሂላ፤ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሲሞት፤ አካላተ ሰማያት በሙሉ (ፀሃይ፣ ጨረቃ፣ ከዋክብት...) አምፀው፣ የተዘወተረ የወትሮ ተገባራቸውን አቁመው ነበር። ማለትም - ሰማያዊት ፀሃይ፣ ፀዳሰ ብርሃኒን በመንፈግ፣ ቀኑ እንዲጨልም አድርጋ ነበር። ሌላይቱ የሌሊት ፀሃይ ጨረቃም (ወርሀ)፣ ፍፁም ደም በመምሰል የበቀል አመፃዊ አርምጃ ወሰዳ ነበር። «ቁጥራቸው ይህ ነው የማይባል አልፍ አአላፋት ከዋክብትም ከነባሩ ሰማያዊ መካኛቸው ረገፈዋል (አንደ ኮሜት)።

አንደገና በሰዎች መዝገበ ታሪክ ውስጥ፣ በየዘመኑ የተከሰተውን "ታሪክ አመፅ" የመረመርን እንደሆነ፣ በየታሪካዊው አዝማናተ አርከን ላይ - ማለትም በዘመነ አበው፣ በዘመነ ነቢያት፣ በዘመነ ነገሰት፣ በዘመነ መሳፍንት... ወዘተ. በዘመነ ሃይለስም ከጥንታውያኑ ሂሮድስ፣ እስከገንደር፣ ፍቡክደነዖር... አንስቶ አስከትኩሶቹ ሃያላን አነናጋሊዎን እነሂትለር ሙሶ ሊኒ ድረስ..... በነበሩት ገናኖች ^{ካይን} ~~አይ~~ የተደረገ የአፈናና የአመቃ አምባገነናዊ ግፊትና ጭቆና፣ "አጅሬ አመፅ"ን ወልዶ፣ ሁሉንም ደጋመድ አድርጎ እንዲነጠፋቸው አናውቃለን! በተለይም የመከራውና የግፉ የቅርብ ተካፋይ የሆነው አንጋፋው የኢትዮጵያ ትውልድ፣ ፋሽስቱ ሙሶሊኒ የሀገሩ ሴት ወይዘሽርት ሳይቀሩ፣ በኢትዮጵያ ለሚያደርገው ወረራ የሰንቅና የትጥቅ መርጃ እንዲሆን፣ ያንገታቸውን የወርቅ ሀብልና፣ የጀርዎቻቸውን የአልማዝ ሎቴ አያወለቁ ስለጠፉ ^{ቆይተው} ~~በሂላ፤ ከጥቂት~~ አመታት በሂላ፤ አፈናውንና አመቃውን በነሱው ላይ በማድረሱ፣ በደንገት አምፀው ከቤተ መንግስት አውጥተው የዝቅዝቅ ሰቅለው እንደገደሉት የታሪክ ሃቅ ነው። «የ"አመፅ ነገር አታንሱ!» አያሉ የሚለፋደዱበን የኛው ዘመናይ ሙሶ ሊኒዎች፣ እነሱ ወደዲትም ጠሉትም፣ የፈሩት አመፅ፣ ህጋዊ ኪደቱን ጠብቆ፣ አንድ ቀን ከቀና አጣና ላይ ሳይሆን፣ ከወልጋዳ ግንድ ላይ እንደ ባንዳ አባታቸው፣ የዝቅዝቅ ቸንክር እንደሚሰቅላቸው፣ ከወዲሁ በሰርአት ሊያውቁት ይገባል።

በባህር ላይ ማእበልና ሞገድ፣ በየብስ ላይም አውሎ ነፋስ ቢያምፁ፣ በዘፈቀደ የሆነ ኩነት አይደለም። ምድሪቱ በአቶምና በኒውክሊር ቦምቦች ሰትጎሽም፣ መንቀጥቀጣ፣ የውዴታ አይደለም። የማመፅ ቀጥተኛ ውጤት ነው። የደቡብ አፍሪቃውያንን የዘረኞች አገዛዝ ሞያሌ፣ ከነሰንኮፋ የነቀለ፣ የጥቁሮች አመፅ ትንሳኤ ነው። የኢትዮጵያን የዘመናት የፊውዳል ሰርአታዊ ብጉንጅ፣ የፈረጠ፣ የኢትዮጵያውያን ተማሪዎች፣ ያላሰለሰ ትግል ^{ዊካመፅ} ነው። የትላንትናውን የምርጥ መኮንኖች አምባገነናዊ ሰርአታዊ ውርዴ የገላ፣ የኢትዮጵያ ህዝብ

ያ ጸርጳራው ደርግ ፣ ደርሰው የማጅራት ጋማውን የጨመደዱት ይመስላል፤ በፍርሃትና በድገጋጤ "ዛሬ ይነሳበትና ያስገዝፈዋል!!" ሲሉን እንሰማለን "አያለ፤ ረቂቅ በሆነ አገላለፅ የምርጥ መኮንኖችን አምባገነናዊ የቦታዎቻችንን ስሜታዊ ባህርይ ያጋልጣል። ደርግ በሰተሂላ ላይ ያረጋገጠውም፤ ይህንኑ የፈሪነት "ፍርጠጣ" ነበር።

"በዚች በትንሸቱ ለሰላሲት መዝሙር፤ ፈሪው ደርግ ያን ያህል ህሊናውን ከሳተ፤ አንደ አለተ ምፅአት፤ ህዝብ ወአህዛብ በአንድነት ተምሞ ሲነሳበት የት ሊገባ ይሆን? አያለ አስፈሪውን የአለተ ደብረ ዘይት ቃለ ምእዳንና የመአት አዋጅ - "ወአመ ምፅአቱሰ...ይት ከወሰ ኩሉ ሃይለ ሰማያት ወምድር አሜሃ ይበክዩ ኩሉ-ሙ..... የሚለውን አርአድ አንቀጥ ቅጥ የደብረ ዘይት መዝሙር ስንደልቅለት ምን እንደሚውጠው አንጃለቅ !!!" በማለት ጥሩ አድርጎ ገልጦ አስጥቶታል። ፀጋዬ እንደለውም አልቀረም ፣ ህዝብ በህብረት በተነሳበት ጊዜ፤ ፍርክስክሱ ወጥቶ እንደጢሰ እንደተነነና እንደጉምም እንደበነነ ሁላችንም በአይኖችን አይተናል። "ታጋዮች አንደ ሻማ ብርሃን ራሳቸውን አያቃጠሉ፤ ነፃነት ብርሃንን ለህዝብ ያበራሉ" እንደሚባሉ፤ ደርግን ካባረረ በሂላ፤ ራሱ ፀጋዬ አሰረኛ ሆኖ ሲማቅቅ ይኖራል።

« ... ጅውነቱን ለመናገር፤ "ጅውነቱን ተናግሮ የመሸበት ጸደር" ይባላልና፣ ዛሬ ጸንድጽፍጻፍ ለቀስቀስኛ... በጸፍጠው ረብሳሌ ላይ አሰራጭ ለመቀጣድ ስለሚገዘው "ላፍብ ነገራት" ጠቀስ ለደርግጠው ነው። - ስብዙ ጊዜ የሌለግናት ፍቱን ለመደፍ ፀር ስብዛት ነው። - የሚቻሉውን ሁሉ ማድረግን ስትር ነው። - ገገራችን ፣ ፎርድ፣ የወገሎች ስብዛት ነው። ገገን ጊዜ ፣ ፊርድ ፣ ይገኛል። ስጥንቱም፣ ይሰጠልላል። - ምንም ልንገርህ? ወዳጅ ሰባ? ... »

ፀጋዬ ወይን በሙያው አንጻር በደብተርነትና በሰነ ፅሁፍ መስክ ብቻ እንደገጋት ጅራታም ኮከብ መጥቆ የሚወረወር፤ ልዩ ክሂልና ችሎታ ያካበተ ፣ ባለ "አርት" ሰብአና ብቻ አይደለም። በዚያ ዜማ-ያሬድ ሞርዶ ባሾረው የሚሰረቀረቅ ልዝብ ድምፁ ያዜመና ያነበበ እንደሆነ ፣ የሚፈነጥቀው ቃና አጅግ ሲበዛ ውብና ማራኪ ነው። በዚያ ለብዙሃን አመታት በተሰለፈበት ሀገርና ህዝብ የማዳኛ ትግላዊ ጎራ ላይ ፣ በይበልጥ ይሳተፍ የነበረው፤ አጅግ ያኮረተ ፍሬ በሰጠበት በሬዲዮ ስርጭት ተግባር ላይ ነበር።

ፀጋዬ በዚያ ነገድጋዳዊ ድምፁ አየር ባየር ሲወረወርና ደመናትን ሰንጥቆ ለቆመለት ህዝብ ጆሮዎች ሲሰማ ፣ የብሩህ ተስፋ ብስራትና የሃዲስ ህይወት መራሄ ነፍስ እንደነበረ በጊዜው ያዳመጡት ሁሉ የሚመሰክሩት ነው። በአንጻሩም የሚሰሙት የጠላት ጆሮዎች

በሚያስተላልፋቸው መብረቃዊ መልእክቶች፣ አያበጡ የፈነዳ፣ አያዘ የቆሰሉ እንደነበሩ መጠራጠር አይቻልም ። ብዙዎቹም ከመርበድበዳቸው የተነሳ ፣ የአየሩን ቃላዊ ጦርነት ከሁሉ አስቀድመው ለማጥፋት ያልጣሩበት ጊዜ እንዳልነበር ታውቋል ። የአየር ለአየር ተምዘግዛጊ የትግል መሳሪያውን "ፍኖተ ዲሞክራሲ" (መንገደ ብዙሃን) ይለው ነበር ። ፀጋዬ! በዚህ ደብዳቤው፣ "በመዋገድ የምትገዛው - ነፍስ ነባቢት" የሚላት ፣ ሌላይቱ የመሰል ትግብርት ታናሽ አህት ናት ። በጎራው መዋደቅ ላይ የምታመረቅን "ፍቱን መድፍን ፀር አብነት ናት" ይላታል ።

በዚህ የጦማር አንቀፁ ላይ ከባዱና ግዙፉ መልእክት "...ባገራችን ጀርድ የመገለ ብዙ ነው፣ ያን ጊዜ ፈውስ ያገኛል፣ አጥንቱም ይለመልማል..." የሚለው ነው ። የህዝባችን ጀር ለምን አይመገል ? የሆነ ያህን ጀርም-አዘል ዜናና፣ የጠባቦችና የፋሽስቶች መርዛዊ ፕሮፓጋንዳ ሲነሰነሰበትና ሲረጭበት ፣ እንዴት ብሎ አይመገል ? በአለማችን የፖለቲካ ስሪታዊ ጥቅንጥቅ ውስጥ ስልሳውን አጅ የሚሸፍነው ፕሮፓጋንዳ ነው ። ያንን የተቆጣጠረ ለድል ዋዜማ ይደርሳል ። በ "ዜና ሰርጭት" (ሚዲያ) አማካይነት ባለጌን ግስተካክል ብቻ ሳይሆን መቅጣትም ይቻላል ። ፀጋዬ በዚያ መስክ መቃዋሚ አገልግሎቱ፣ ለብዙሃኑ የኢትዮ ጵያ ህዝብ ከፍተኛ የመንፈስ አድገታዊ አስተዋፅኦ አበርክቷል ። ግና ምን ይሆናል፣ የዚያ ሁሉ ግልጋሎቱና የትግል መስዋእትነቱ ዋጋ - ምን ያህን አስከፊ በበረሃ አስር ቤት ውስጥ መማቀቅ ሆኗል ። የተፈፀመበት በደልና ሰቆቃ ፣ አጅግ አንጀት አይበላም ትላላችሁ ?

«
 ... ደርግ "ሪፑብሊክ" የሚሰጠውን - ከየሀገሪቱ ነው ፤ ጸኞም ።
 ሲናፈር አሰፋ፣ ደብዳቤ ጥርጣሬን - ነገረኛ - ጸተተናጸገ ፣ ነው... -
 የግርግ ፣ አው ፣ ደብዳቤ ፣ ጸተተናጸገ... - *to put it modestly* »

ይህን አረፍተ ሃሳብ ብዙ የሚፀፋበት አይሆንም ። "ደርግ ሪፐብሊክ" ብሎ የጠፊ ጠፈው ጭቃ፣ ብዙም ሳይቆይ ውልቅልቁ እንደወጣ ሁላችንም አይተናል ። በርግጥ እንደ ብረት ሆኖ በጥንካሬ የተሰራና የተመሰረተ ቢሆን ኖሮ፣ እንዴት እንዲያ ፈጥኖ ውልቅል ቁ ይወጣ ነበር? ። "በትህትና ቃና ለመናገር!" ይላል ፀጋዬ በልሳኑ አንገልጣር ፣ በጊዜው "ሪፐብሊኩን አወላልቆ ለመጣል" የነበረውን ዝግጅት በመጥቀስ ። ለነገሩም ያሁኖቹም ተንባላት የቅፅል ድሪቶ ሲደርቱ ቆይተው "ዲሞክራሲያዊ - ፌዴራላዊ - ሪፐብሊክ" ምን ትስ ምን ትሰ... አያሉ በባዶ ሰም ብቻ ይመገደቁ የለ ? እንደአባታቸው ደርግ ባፍጢማቸው አስኪደፉ ድረስ ነው!! ጊዜው አንድ ደመራ አስኪቃጠል ድረስ የሚዘገይ አይደለም ።

ይህን ግጥም በመሰናበቻነት አቀርባለሁ። እነሆኝ !! (ለምን - በህይወት ለሚገኙ የፀጋዬ ወዳጆችና ቅኔውን አድናቂዎች፣ ያችን ዝነኛ ቅኔውን አስታውሰው በጋዜጣ እንዲፀፉ በጠራ መልክ አላቀርብም ? ስለቅኔዎ ፍንጭ ለመሰጠት ያህል፣ የተመሰረተችው በአንድ ጨዋታ አይነት ላይ ነው።)

ማስታወሻ - የፀጋዬን አጠቃላይ ደብዳቤዎቻችንና መላ ይዘታቸውን እንዳላቀረብኩ

ታውቃላችሁ ብዬ እገምታለሁ። ዋናውም ምክንያቴ "መድሃኒተ ህዝብ"

እንደፀገደ ወይን ያሉ ወገኖች፣ ከታሰሩበት ቢፈቱ፣ እንደቅመምነታቸው፣

የፈጥኖ ማዳን አብነትነታቸውን ስለማውቅ፣ በህይወት እንዲቆዩልን ስለ

እምፈልግ ነው። ስለዚህም በጠቅላላው አንባብያን ተራዳኪነትና ተሳትፎ

አግዶ ሰላማዊ ዘመቻ መጀመር አፈልጋለሁ። ለሰብአዊ መብት ጠባቂ

ድርጅቶች የተዘጋጁ ካርዶችን ፀጋዬና በመቶ ሺ የሚቆጠሩ ኢትዮጵያውያን^ው

እንዲያሰፈቱ ማሰራጨት ብቻ ነው። በዚህ ዘመቻ ወገኖች እንደሚረዱኝ

ተስፋዬም እምነቴም ነው። ቸር ይገጠመን።

ከደብተራ ጸገዩ ወይን ቅኔዎች

ለአብነት የቀረቡ !

1ኛ - ".....ቁማር ተጨውቼ !
ጎፈሩን መትቼ !
ቀረሁ ተጭቼ ።
ምነው ዕድሌ - ተሰበረ (ባማረ) !
ዘውዱን ገልብጬው - በነበረ !....."

2ኛ - " አዎ ጠፍቷል አሉ - ምንድር ነው ነገሩ !
ለፍለጋ እንዲያመች - ይገልበጥ መንበሩ !

3ኛ - ከለበሱ አይቆር - ሱሪ !
የዚያን ሰው ነበር - የተፈሪ !
ግን ምን ይሆናል - አለው መከራ
ወጥሮ ይዞ - ከቅኝ ከግራ !
አያፈናፍንም - በውጠራ !!!....." ወዘተ.

ምን ይህን መጻሕፍት ?
- ወንጌል ለግድም ለግድም ለግድም !
- ወዘተ... ለእኔ የክብር ገቢና ልቦና !
- አድካሙ ቀስተ ግድም !
- ወላጅ ለግድም ወላጅ ለግድም !
- አድካሙ ግድም ለግድም !
- አድካሙ ግድም ለግድም.....ወዘተ.